Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 511
Vineri 20 martie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

PENTRU A PĂSTRA APA ÎN SOL

Să executăm lucrările de primăvară potrivit regulilor agrotehnice

Toate brigăzile au ieșit pe ogoare

Pentru a aduce o contribuție însemnată la obținerea de recolte sporite la hectar, mecanizatorii celor 6 brigăzi de tractoare de la S.M.T. Băneasa au ieșit pe ogoarele unităților agricole socialiste pentru a-și îndeplini obligațiile contractuale. In numai două zile bune de lucru ei au efectuat la arături de primăvară și însămînțări peste 500 de hantri. Din primele zile pe graficul stațiunii se situează fruntași mecanizatorii din brigăzile conduse de Stoenescu Gheorghe și Pintilie Constantin.

TRAIAN BARBALATA
corespondent

Au început însămînțările

Vremea frumoasă din ultimele zile a prilejuit și țăranilor muncitori de pe ogoarele raionului Sărmaș, începerea campaniei de primăvară. Printre comunele fruntașe care au început aratul și însămînțatul de primăvară se află și comuna Șopterim, care în două zile a însămînțat 8 ha cu grîu de primăvară, orz și ovăz. In aceste munci s-au evidențiat întovărășiții Alexandru Pintean, Aron Moldovan și Simion Costin.

AVRAM ARIEȘAN
corespondent

Posibilitățile sînt mai mari

Și în regiunea Constanța, în ultimele două zile, cîmpiile au fost acoperite cu un strat subțire de zăpadă. Aceasta însă nu poate înlocui nici pe departe cantitatea normală de apă pe care ar fi adus-o zăpezile abundente. Intrucît și în gospodăriile de stat ale regiunii este necesar să se dea în primăvara acestui an o luptă hotărîtă pentru menținerea umidității în sol, conducerile acestor unități au luat măsuri pentru executarea din vreme a lucrărilor corespunzătoare.

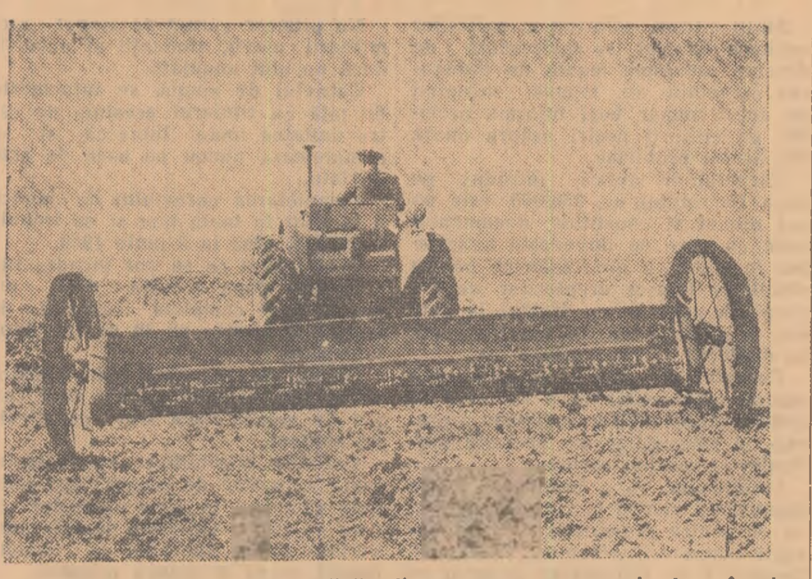
Astfel, pînă zilele trecute, au fost arate peste 4.000 de ha, s-au grăpat arături adînci pe 21.367 de ha și s-au executat lucrări de cultivație pe 19.252 de ha. De asemenea, au fost grapate culturile de toamnă pe o suprafață de 7.800 de ha.

Trebuie subliniat însă, că față de posibilitățile existente în gospodăriile de stat ale regiunii Constanța — în ce privește mijloacele mecanizate — procentul realizat pînă acum la arături de primăvară (23,49) și la boronitul arăturilor adînci (23,73 la sută) nu poate fi socotit mulțumitor.

In această privință, nu trebuie uitat nici un moment că în gospodăriile de stat ale regiunii au mai rămas de arat încă 12.935 de ha, iar de grăpat încă 68.688 de ha cu ogoare adînci de toamnă. La gospodării de stat cum sînt Pietroiu, Negru Vodă și altele unde s-au efectuat lucrările de mai sus pe suprafețe mici, aceste acțiuni trebuie impulsionate, astfel încît, pe de o parte, să fie bine pregătit terenul pentru viitoarele însămînțări, iar, pe de altă parte, cantitățile de apă din sol să fie menținute, potrivit cerințelor agrotehnice din această primăvară.

AL. ION

Grija pentru semănăturile de toamnă

La începutul primăverii semănăturile de toamnă au nevoie de o îngrijire deosebită — mai cu seamă după o iarnă săracă în umezeală ca cea a anului acesta. De aceea, muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat Murfatlar, regiunea Constanța, iau măsuri pentru a ajuta plantelor să se dezvolte bine, aplicînd îngrășarea suplimentară. In fotografie: mecanizatorul Iliescu Gheorghe, împrăștiind îngrășămintele pe o solă cu grîu de toamnă.

Colectiviști harnici

Folosind timpul prielnic colectiviștii din comuna Cîrja, raionul Murgeni, regiunea Iași, comună în întregime colectivizată — au început muncile agricole de primăvară.

Pînă în prezent ei au însămînțat 40 de hectare cu ovăz, și au efectuat arături pe o suprafață de 120 de hectare în lunca Prutului în terenurile unde urmează să fie însămînțată floarea-soarelui.

La executarea arăturilor colectiviștii au folosit atelajele proprii urmînd ca S.M.T.-ul să facă lucrările de cultivație pe ogoarele de toamnă.

De asemenea gospodăria și-a asigurat din vreme cantitatea de sămînță necesară atît pentru culturile de cîmp cît și în grădina de zarzavaturi în suprafață de 23 ha unde au fost organizate și răsadnițele necesare.

S-au evidențiat în muncă brigăzile conduse de Mihai Neculai și Răducanu Toader.

Colectiviștii din Cîrja sînt hotărîți ca pînă cel mai tîrziu la 25 aprilie să termine însămînțările.

NICOLAE DONOSE
corespondent

Bază trainică recoltei de struguri și fructe

Interviu cu tov. profesori GHERASIM CONSTANTINESCU și TEODOR BORDEIANU, de la I. C. A. R. București, membri corespondenți ai Academiei R. P. R.

INTREBARE: Am dori să cunoaștem cum se prezintă starea de vegetație a viilor și a pomilor fructiferi?

RASPUNS: Starea viilor în toate podgoriile țării este bună și foarte bună. Iarna relativ blîndă care de acum înainte nu ne mai poate face surprize, a trecut fără să provoace pagube la vița de vie. Acum podgorenii trebuie să dea mare atenție înlăturării pierderilor la vițele îngropate, pierderi ce pot fi pricinuite prin clocirea ochilor sub pămînt.

Nici la pomii roditori nu s-au înregistrat pagube. Soiurile de măr, păr, gutui, prun, cireș, vișin și nuc din toate bazinele pomicole ale țării au ieșit bine din iarnă și promit recolte frumoase.

INTREBARE: Asupra căror lucrări trebuie să-și îndrepte atenția viticultorii și pomicultorii în acest sezon pentru a asigura o producție sporită și de bună calitate. Vă rugăm să ne precizați dacă lucrările din această primăvară prezintă anumite aspecte caracteristice, determinate de condițiile specifice de climă (umezeală puțină în sol), de producția bună obținută anul trecut ș.a.m.d.

RASPUNS: Lucrarea cea mai presantă în vii este acum dezgropatul; el trebuie executat înainte de sosirea căldurilor care provoacă plînsul viilor.

Starea bună a viilor care promit să dea recolte mari, poate fi menținută și întărită prin dezgropatul timpuriu. **In anul acesta, cînd iarna a trecut fără geruri mari și solul în podgorii a rămas în mare parte dezghețat este necesar ca dezgropatul să fie început de îndată în toate regiunile țării.** Lucrarea se va continua fără întrerupere chiar dacă vor mai veni ninsori sau temperaturi scăzute. **Fac rău acei viticultori care lasă viile îngropate de teama brumelor tîrzii pînă dincolo de 5—10 aprilie.**

O altă lucrare foarte importantă este revizia mugurilor și calculul sarcinilor de rod ce trebuie lăsate la tăiere pe fiecare butuc.

Unele soiuri sau chiar plantații întregi care au dat recolte abundente în anul trecut, au rămas cu coardele crescute mai slab. Aici se poate întîmpla să avem ochi șterși sau ochi cu muguri slab dezvoltați din care nu vor porni lăstari cu rod. Acești ochi se recunosc direct prin secțiuni sau printr-o metodă foarte simplă: se pun coardele în borcane sau găleți cu apă care se așează apoi în camere calde, așteptîndu-se circa 10—14 zile pînă pornesc mugurii. La tăiere ochii morți ca și acei care întîrzie în vegetație se compensează lăsîndu-se un număr mai mare de muguri pe butuc.

Este bine de știut că recolta mare din 1958 nu împiedică cu nimic obținerea unei producții și mai sporite în anul acesta. In acest scop pe lîngă dezgropatul timpuriu, controlul ochilor și calculul just al sarcinilor stabilite la tăierea viilor, este nevoie să păstrăm prin toate mijloacele apa din sol. Inainte de dezgropatul viilor sau îndată după el trebuie făcută o lucrare a solului la 15—20 cm. Este bine ca arătura să fie executată cu plugul fără cormană, pentru a nu se răsturna brazda. Odată cu arătura se vor aplica și îngrășăminte, potrivit indicațiilor date de specialiștii viticoli.

In cazul cînd timpul se va menține secetos este necesar să se facă în continuare cel puțin 5 prașile superficiale la 7-8 cm. în podgoriile mai nordice și 7 prașile în cele de pe pantele sudice ale dealurilor din stepă și silvo-stepă.

In ceea ce privește acțiunile pomicole de sezon, în această primăvară care urmează după un an cu o producție bogată de fructe și mai ales după o toamnă și iarnă aproape lipsite de precipitații, se impune ca unele din lucrările din livezi să fie executate în mod diferit față de anii cu condiții normale.

Ca urmare a rodului abundent din vara trecută, pomii au intrat în iarnă întrucîtva slăbiți, iar în unele cazuri cu mugurii de rod incomplet formați. Pentru ca să se poată obține o recoltă mare de fructe și în acest an, pomii respectivi trebuie ajutați. In acest scop tăierile de rodire se vor face cît mai amănunțit, îndepărtîndu-se ramurile de rod îmbătrînite și cele slab dezvoltate. In urma unei asemenea tăieri, rămîn pe pom mai puține ramuri de rod dar din cele mai viguroase.

Sporirea producției de fructe se obține și prin folosirea rațională a îngrășămintelor. In acest scop se întrebuințează 25.000—30.000 kg. gunoi de grajd la ha. sau un amestec format din 300 kg. sulfat de amoniu, 500 kg. superfosfat și 200 kg. sare potasică. In mod normal atît gunoiul de grajd cît și îngrășămintele fosfatice și potasice se folosesc din toamnă. Ingrășămintele azotoase se împrăștie în livadă și se îngroapă la 8-10 cm. adîncime primăvara devreme, cu 2-3 săptămîni înainte de înfloritul pomilor. Este mult mai bine ca îngrășămintele azotoase să nu se întrebuințeze de odată, ci fracționat: o treime înainte de înflorit, o treime cînd se formează fructele și restul ceva mai tîrziu cînd fructele se măresc în volum.

Dacă îngrășămintele n-au fost date din toamnă, pot fi împrăștiate și primăvara devreme. **In anul acesta trebuie folosite pe scară cît mai largă îngrășămintele. întrucît pomii sînt slăbiți după producția mare de fructe din 1958.**

Deoarece pămîntul din livezi are în momentul de față puțină umezeală, pomicultorii trebuie să ia fără întîrziere

(Continuare în pag. 3-a)

Pentru a cunoaște noile mașini

Mecanizatorii din S.M.T.-urile regiunii Constanța au de făcut față în actuala campanie agricolă unei sarcini mult mai sporite ca în anul trecut. Ei trebuie să execute un volum de aproape 470.000 de hantri. Pentru a îndeplini prevederile planului S.M.T. din actuala perioadă, secțiunea agricolă regională prin serviciul S.M.T. a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. In acest scop, de curînd la S.M.T. Sibioara, au fost convocați toți agronomii și mecanicii șefi din stațiunile de mașini și tractoare, unde au fost temeinic instruiți pentru a cunoaște noile mașini și agregate date de curînd unităților agricole în folosință.

Știind cîte greutăți au întîmpinat mecanizatorii pe teren lucrînd cu noile mașini de semănat porumb „Victoria", o mașină destul de complicată, inginerii Ion Moraru și Constantin Mitache de la Serviciul regional S.M.T. au făcut un temeinic instructaj cu mecanicii și agronomii șefi din S.M.T. pentru ca aceștia să cunoască bine noua mașină, să știe cum se fac reglajele ei, cum se pune semănătoarea în poziție de transport și de lucru.

Tot cu acest prilej s-a făcut o demonstrație practică cu noul ridicător hidraulic (fabricație din noiembrie 1958) atașat la tractorul U.T.O.S.-26. S-a insistat îndeosebi asupra cunoașterii dispozitivului și părților sale componente principale (pompa și distribuitorul) și cum funcționează dispozitivul. Partea teoretică a instructajului a fost urmată de o aplicație practică cu tractorul.

Intorși în unitățile lor inginerii agronomi și mecanici au instruit la rîndul lor pe mecanizatori.

I. LEȘEANU

Noi ogoare unite

În număr tot mai mare

Sate, comune, raioane complet colectivizate sau cooperativizate, iată știrile importante care ne-au venit în ultimul timp și cu care de altfel ne-am obișnuit de ani de zile. Importante în același timp sînt mărturiile făcute de țăranii muncitori cu ocazia intrării lor în unitățile socialist-cooperatiste. „Ne-au convins recoltele bogate, veniturile mari și traiul tot mai îmbelșugat al vechilor colectiviști" — spun unii, „în întovărășirea agricolă, spun alții, muncind laolaltă, am văzut că roadele sînt mai bogate decît cele agonisite pe tarlalele răzlețe, muncite de unul singur".

Podgorenii din Odobești, de pildă, mărturisesc și ei că membrii celor două gospodării colective din localitate, au realizat venituri mult mai mari decît au realizat ei pe peticul de vie. Iată ce i-a convins: tînăra gospodărie colectivă viticolă „30 Decembrie" a realizat în primul an de existență un venit de 2.600.000 lei, dintre care 1.700.000 lei i-a împărțit colectiviștilor la ziua-muncă, iar cealaltă gospodărie colectică viticolă „16 Februarie 1933" a scos în 1958 o producție de 11.000 kg. struguri la hectar și că în cei trei ani de existență a putut avea un fond de bază de 740.000 lei. Așa stînd lucrurile, podgorenii individuali din Odobești și-au dat seama că locul lor este acolo în gospodăria colectivă. Și s-au înscris acum cu toții: 650 familii — Odobești fiind astfel prima localitate viticolă din regiunea Galați, complet colectivizată.

Pe același drum al belșugului au pornit acum cîteva zile foarte mulți țărani muncitori din raionul Urziceni, Slobozia, Brănești, regiunea București și altele. In comuna Moldoveni, raionul Urziceni, au intrat în gospodăria colectivă 324 familii cu 994 hectare, în satele și comunele raionului Slobozia, sectorul gospodăriilor colective a crescut pînă mai acum o săptămînă cu 796 familii și 2.680 hectare, la Sărulești, raionul Brănești, gospodăria colectivă nou înființată cuprinde 283 familii și 1.140 hectare.

Se unesc, așadar, oamenii pentru a munci pe tarlale mari, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor statului, pentru a-și făuri un trai tot mai bun și pentru a asigura un viitor luminos copiilor lor, pe drumul agriculturii socialiste.

Amenajarea terenurilor pentru orezării trebuie grăbită

In 15 gospodării de stat din regiunea București se vor cultiva anul acesta între altele, și 3.000 de hectare cu orez. Avînd în vedere că însămînțările cu această valoroasă cultură trebuie să înceapă la sfîrșitul lunii aprilie, conducerile unor gospodării de stat cultivatoare de orez, fără să aștepte alt sprijin dinafară, au luat măsuri ca amenajarea terenurilor respective să fie terminată din vreme. Astfel, pînă la 17 martie, la gospodării de stat cum sînt Bucșani (10 ha), Deparați (23 ha), Mavrodin (50 ha), Mihai Viteazu (20 ha) etc amenajarea terenurilor necesare culturii orezului a fost terminată. Și la gospodăriile de stat Fundeni, Frumușica sau Urziceni lucrările de amenajare sînt în plină desfășurare.

Trebuie subliniat însă, că la alte gospodării de stat, această problemă n-a fost privită cu destul interes, de către Oficiul regional de îmbunătățiri funciare (fostul T.I.F.) care are datoria să execute lucrările. Așa se explică faptul că din cele 3.000 de hectare pe care se va cultiva orez în gospodăriile de stat din regiunea București, pe importante suprafețe nu s-au făcut pînă în prezent nici un fel de amenajări sau reamenajări.

Pentru a cerceta la fața locului unul din aceste șantiere, m-am deplasat zilele trecute la gospodăria de stat Oltenița, unde în acest an, urmează să se cultive cu orez în afară de cele 750 ha deja amenajate la secția Chirnogi. alte 350 de ha, situate în lunca Dunării, mai jos de comuna Ulmeni.

PREGATIREA A 750 DE HA ESTE IN CURS

Pe tov. ing. Balmuș, directorul gospodăriei de stat Oltenița, l-am găsit discutînd chiar cu tehnicianul Ingeaua Ilie. unul dintre tovarășii care vor îndruma lucrările de amenajare a celor 350 de ha, de la secția Ulmeni.

— In vechea orezărie a gospodăriei, mi-a spus tov. ing. Balmuș, noi am executat arături adînci de toamnă pe întreaga suprafață. O dată cu arăturile, pe 65 de ha, am încorporat în sol și 1.300 de tone de gunoi de grajd, iar pe 562 de ha îngrășăminte chimice (158 de tone de superfosfat). Firește, și aci se impune executarea unor reparații la diguri, vane, vanete etc. Aceste lucrări au fost începute la 4 martie cu muncitori zilieri, sub conducerea celor 7 brigadieri din sectorul respectiv. In prezent, se continuă împrăștiatul îngrășămintelor naturale (încă 700 de tone). Cu 5 tractoare, se face discuitul și nivelatul parcelelor. Acolo unde este nevoie de încă o arătură, folosim alte cîteva tractoare K. D. După discuirea celor 750 de hectare, vom lăsa să răsară mohorul, după care vom executa încă o arătură. Toate aceste lucrări vor fi terminate la 20 aprilie. Nu același lucru se poate spune însă despre suprafața de 350 de hectare ce urmează a fi reamenajată, abia de aci înainte...

CIND LUCRUL SE LASA DE AZI, PE MIINE

Am străbătut, pe digul dinspre Dunăre, aproape toată suprafața de care vorbea tov. ing. Balmuș. Aci, reamenajarea terenului s-a lăsat de azi pe mîine. Deși se știa încă din toamna trecută, că vor trebui reamenajate complet 350 de ha pentru orezărie, — proiectele necesare, documentația financiară etc. s-au făcut cu încetineală.

Ce e drept, lucrarea canalului principal de aducțiune a fost începută. Oficiul de îmbunătățiri funciare a asigurat mîna de lucru necesară. (De altfel, aci vor da un substanțial ajutor și cele 36 de brigăzi de muncă patriotică din Oltenița).

Lipsesc însă cu desăvîrșire mijloacele mecanizate. Nu am înțeles de ce pe un șantier asemănător, la numai 45 km depărtare (cel de la gospodăria de stat Fundeni-Frunzănești, unde se amenajează numai 150 de hectare) au fost repartizate 38 de screpere, în vreme ce pe șantierul de la Oltenița n-a fost adus măcar unul. Tov. ing. Mitoșeriu (de la Oficiul regional de îmbunătățiri funciare) ne-a asigurat că vor fi trimise screpere, și aci. Dar se pune întrebarea: Cînd? Lucrările de reamenajare pe cele 350 de ha, pentru o nouă orezărie, cer mult timp, iar terenul trebuie neapărat pregătit pînă la 20 aprilie. Altfel, aci nu se va putea însămînța cu orez, nici jumătate din suprafața planificată. De aceea, dat fiind contribuția pe care o poate aduce la aprovizionarea populației cu orez aceste terenuri cultivate, se impune ca în cel mai scurt timp, inginerii și tehnicienii de la Oficiul regional de îmbunătățiri funciare, cu concursul muncitorilor din gospodăria de stat Oltenița, să zorească lucrările de reamenajare a terenurilor.

AL. RAICU

Timpul nu așteaptă

De curînd au început însămînțările și în comuna Smeeni din raionul Buzău. Astfel, gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" a terminat încă de săptămîna trecută semănatul orzului și florii-soarelui. Avansată în privința lucrărilor de primăvară este și întovărășirea „11 Iunie" din satul Smeeni care pînă zilele trecute însămînțase 40 de ha cu floarea-soarelui.

Nu tot același lucru se poate spune însă despre întovărășirea „7 Noiembrie" și „Al II-lea Congres al P.M.R." din satele Moisica și Sălcioara, care deși dispun de suficiente forțe de muncă, sînt rămase în urmă cu executarea muncilor agricole. Socotim că acest lucru ar trebui să dea mai mult de gîndit tovarășilor Ion Ticea și Ion Buda, președinții celor două întovărășiri și în scurtă vreme să ia măsurile necesare pentru intensificarea ritmului de executare a acestor munci.

C. BERESCU
corespondent

Pentru fondul central al statului

Să luăm pildă de la fruntași

La numai cîțiva kilometri de Giurgiu se află comuna Putineiu, comună cu oameni harnici, gospodari, buni lucrători ai pămîntului. Aci, în ultimii ani, a luat ființă o gospodărie colectivă. Acum, colectiviștii din Putineiu sînt vestiți în tot raionul pentru hărnicia și dragostea cu care lucrează în familia lor mare, strîns unită. Nu este acțiune sau campanie, fie ea agricolă ori de interes obștesc să nu se spună: „Tot cei din Putineiu sînt în frunte". Astfel de vorbe despre gospodăria colectivă din Putineiu am auzit zilele trecute la agenția raională „Recolta"-Giurgiu. Mai precis, tov. Dumitru Teașcă, șeful agenției, le spunea unor tovarăși: „Și în acest an, gospodăria colectivă din Putineiu e fruntașă la încheierea de contracte cu statul". Și astfel, cu acest prilej, am aflat că încă cu mult înainte de a ieși la munca cîmpului, gospodăria colectivă din Putineiu a încheiat contracte pentru a livra statului din recolta acestui an 100 de tone de grîu, 90 de tone de porumb și 30 de tone de floarea-soarelui. Gospodăria știe din ultimii doi ani ce avantaje mari are de pe urma contractării și predării statului a cît mai multe produse. Anul trecut, de pildă, pentru cerealele contractate și predate, gospodăria a încasat peste 150.000 de lei.

Exemple asemănătoare, de gospodării colective fruntașe în acțiunea de contractări, pot fi date încă multe. De asemenea, în raionul Giurgiu sînt și numeroase întovărășiri agricole fruntașe la contractări.

Cu toate acestea, la sfîrșitul săptămînii trecute, întreprinderea raională „Recolta"-Giurgiu, nu se putea lăuda cu succesele obținute la încheierea de contracte. Astfel, din planul de 3.500 de tone de grîu, s-au încheiat contracte pentru 530 de tone, la porumb numai pentru 1.311 tone din 4.500, iar la floarea-soarelui doar pentru 263 de tone din cele 1.700 planificate.

Tot cam așa se prezintă situația contractărilor și la cooperație.

Care să fie cauza că atît „Recolta" cît și cooperația au obținut rezultate nu prea îmbucurătoare la contractări? Atît tovarășii de la „Recolta" cît și cei de la AGEVACOOP susțin că rezultatele slabe obținute se datoresc în mare parte sfaturilor populare comunale, care nu au dat atenția cuvenită acestei acțiuni. Un sîmbure de adevăr există în cele arătate și susținute de tovarășii mai sus arătați. Dar, nu-i mai puțin adevărat că nici „Recolta" și, respectiv, cooperația nu s-au preocupat cu mai multă seriozitate și spirit de răspundere de realizarea planului de contractări, sarcină care le revenea în primul rînd lor. Aceasta a reieșit mai ales cu ocazia ședinței care s-a ținut în prima decadă a lunii martie la comitetul executiv al sfatului popular al raionului Giurgiu. Faptele din teren vin să dovedească cu prisosință acest lucru. Bunăoară, în comuna Ghizdaru, unde cooperativa a dus o slabă muncă de lămurire în rîndul producătorilor agricoli, s-au încheiat contracte doar pentru 1,5 tone de grîu, 11 tone de porumb și nici măcar pentru un singur kilogram de floarea-soarelui, iar întovărășirea agricolă din Arsache, unde lucrătorii „Recoltei" n-au dat atenția cuvenită contractărilor, a încheiat contracte pentru cantități foarte mici față de posibilități.

La plecarea din raionul Giurgiu, tov. Dumitru Teașcă, șeful agenției „Recolta" mi-a spus:

— Acum stăm prost cu contractările de cereale și floarea-soarelui. Merităm să fim criticați. Veniți însă în raionul nostru peste 2—3 săptămîni, atunci cînd planul va fi nu numai îndeplinit ci și depășit.

Noi ne vom ține de cuvînt. Ceea ce dorim și din partea „Recoltei" și cooperației de consum.

BACIU GH.

CONCURSUL *interregional* AL VINULUI *de la* PITEȘTI

Dacă zeii vechii Elade ar fi gustat, la ospețele lor, vinuri din acele care au fost prezentate zilele trecute la concursul interregional al vinului de la Pitești, își dădeau drumul de pe Olimp și se opreau în cramele de la Drăgășani-Segarcea sau Sîmburești. Curat ca lacrima, parfumat ca o livadă în floare și aromat ca un fagure proaspăt, vinul venise în sticle etichetate să dea în fața unei severe comisii „examenul de stat".

Au intrat în examen 80 de probe, din care 75 de vin, 3 de coniac, una de must proaspăt și una de vermut.

Șeful comisiei de examinare, inginerul Ștefan Teodorescu, și-a potrivit ochelarii și cu voce calmă a anunțat deschiderea concursului inter-regional al vinului, Pitești-Craiova.

Privesc concurenții. Stau ca pe ace. Sînt inginerii producători ai vinurilor participante la concurs. Mă uit atent la ing. Coman Basamac de la I.C.H.V. Drăgășani. A venit la concurs cu 22 de probe și așteaptă rezultatul.

Lupta se dă mai ales pentru premiul I. S-au prezentat la concurs 9 gospodării de stat: Ștefănești, Drăgășani și Sîmburești din regiunea Pitești, Iancu Jianu, Halînga, Segarcea, Corcova, Piscul Sadovei și Galicea Mare din regiunea Craiova. Trei unități vinalcool Drăgășani-Pitești, Craiova și gospodăria colectivă din Sutești, raionul Drăgășani.

E pentru prima dată cînd o gospodărie colectivă viticolă participă la un concurs al vinului.

Surpriza a fost de-a dreptul uimitoare. Dînd piept cu cei 74 de concurenți, vinul gospodăriei colective din Sutești a luat premiul I.

La o masă, ing. Basamac a tresărit. Primise pentru stațiunea I.C.H.V. Drăgășani 21 de premii I, din 22 de probe prezentate, dar biruința colectiviștilor din Sutești îl bucura mai mult. Zi de zi el și ing. Popa Ecaterina au bătut drumul de la Drăgășani la Sutești și au dat ajutor colectiviștilor ca să scoată vin de calitate, și iată că au reușit.

Comisia concursului, prin premiul acordat, a răsplătit strădania lor. Strălucitele rezultate pe care le-au obținut concurenții au arătat că și în regiunile Pitești și Craiova viticultorii fac cinste meseriei lor. Din 75 de probe prezentate, 36 au luat premiul I, 19 premiul II, iar 10 premiul III.

Un salt calitativ l-a făcut la acest concurs gospodăria de stat Drăgășani, al cărei director este tov. Ion Aslan. Ani de-a rîndul gospodăria de stat Drăgășani s-a preocupat de producție și cantitățile obținute au situat-o fruntașă pe raion.

Ing. Mihai Beșleagă, oenologul gospodăriei, ajutat de ing. Basamac Coman și ing. chimist Popa Ecaterina de la stațiunea I.C.H.V. Drăgășani a pornit la lupta pentru calitatea vinului și nu s-a mai oprit decît în sala concursului. 7 probe a prezentat gospodăria agricolă de stat Drăgășani, 7 probe din vinurile pe care le avea în crame în cantități de zeci de vagoane. Cu cine avea de luptat la acest concurs gospodăria de stat din Drăgășani? Cu stațiunea I.C.H.V. Drăgășani care luase medalii de aur la concursurile internaționale, cu Sîmburești, unde ing. Grecioiu lucra de zor, cu Segarcea sau Ștefănești. Lupta s-a dat iar rezultatul a încununat munca colectivului de la gospodăria de stat Drăgășani.

Inginerul Petre Baniță directorul stațiunii I.C.H.V. poate fi mulțumit. Cei pe care stațiunea i-a ajutat prin sfaturile ei și-au ajuns din urmă profesorii, iar la acest concurs i-a întrecut.

Sîmbătă seara, printr-o masă comună, s-a încheiat concursul. Tuturor concurenților le-a mulțumit pentru rezultatele obținute Constantin Popescu, directorul viticulturii din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, și președintele sfatului popular regional, tov. Sandu Constantin.

I. TERBESCU

Un grup de premiați

În sprijinul COOPERATIVIZĂRII AGRICULTURII

Cînd s-a vestit cooperativizarea deplină a raionului Alexandria mă găseam la Spătărei. Cerul plumburiu din care se scurgea o ploaie măruntă și deasă alungase oamenii de pe cîmp. Ceva tot apucaseră să facă. Vreo 30 de hectare însămînțate cu floarea-soarelui pe tarlaua colectivei, apoi ovăzul, arpagicul. Întovărășiții grăpaseră și ei o bucată bună arată din toamnă.

— Acum că tot plouă, o să mai facem o repetiție cu brigada de agitație. Asta peste programul plănuit, mi-a spus învățătorul Șchiopu Ștefan.

E un om în vîrstă tovarășul Șchiopu. Părul argintiu, fața energică, impun, de la prima vedere.

Discutînd, urmărindu-i munca (nu pe cea de învățător, ci pe aceea de director al căminului cultural), capeți convingerea că mai mult decît aspectul exterior, la el impune dragostea pentru frumos, pasiunea cu care se dăruie muncii de culturalizare a consătenilor săi. Și nu numai el. În după amieze încă vreo 8 învățători, înlocuiesc catalogul, cu tipărituri cuprinzînd texte de piese, noutăți despre racheta cosmică, volume în care sînt descrise frumusețile patriei...

Cînd sfatul popular al comunei Furculești de care aparține și satul Spătărei, a anunțat că toți țăranii muncitori de aci sînt membri ai celor 2 gospodării colective și 5 întovărășiri agricole, succesul a fost pus pe seama producțiilor obținute în decursul vremii de aceste unități. E foarte adevărat. Se cuvine subliniat însă că la popularizarea acestor succese și-au adus contribuția lor și formațiile artistice din comună.

Am consultat programul brigăzii de agitație și al echipei de teatru din Spătărei. I-am ascultat pe scena teatrului din Alexandria pe cei 33 de tineri inimoși, povestind în cîntec și poezie, în dialogul sprinten al unei piese de teatru, realități ale satului din care veneau.

Programul brigăzii de agitație cuprinde în cea mai mare parte teme despre colectivizarea agriculturii. Asemenea teme se găsesc cu duiumul chiar în sat. Gospodăria colectivă a scos în 1958, 1.450 kg. grîu la ha. Individualii numai 800—900.

Explicația? O dă Ion Sfetcu, recitatorul brigăzii:

„De cînd frații tractoriști
Cu noi dădură mîna
Mai multe clăi sînt pe miriști
Mai darnică-i țărîna".

Individualii au ascultat și ei recitarea plină de simțire a colectivistului. „Mda, pe fîșiile noastre țarina nu-i prea darnică. Unde să-ntorci tractorul!" Au plecat, au socotit...

Altădată, spectatorii aveau să afle despre unul care arunca vina pe nevastă că nu intră în colectivă și cînd colo el era înapoiatul. Mare încurcătură! Cine să fie? Brigada „uitase" să-i spună pe nume. Femeile au aplaudat în seara aceia mai cu foc decît bărbații. Mai apoi, cînd vreunul răspundea „m-aș înscrie, dar nu vrea nevasta", era luat în rîs.

— Las-o încolo, te pomenești că despre tine a fost vorba?

Și tot așa activa brigada.

Nimeni nu se supăra că unele versuri ieșeau cam șchioape. Nu asta era principalul. Ei știau că Adrian Tănase e de profesie învățător. De poezie se ocupă în timpul liber și are cam puțin timp liber. Destul însă, ca ajutat de băieți și de fete să găsească mereu alte „cazuri".

Prezentarea cazurilor e monopolul lui Păcală al brigăzii. Corului îi revine doar sarcina să spună numele celui luat în țepușă. Cortina se dă la o parte. Exagerat de cuviincios, Păcală atrage atenția: „Care o simți cumva / Că la nas l-o cam pișca!" Apoi îi dă drumul.

. . . .

„Mai e unul, om de treabă
Da-i păcat că trage-a babă!
N-a ieșit la-nsămînțat
Că nu i s-a arătat

Prelucrarea continuă cu explicarea amănunțită a faptelor. Vreunul dintre spectatori, încearcă să se ascundă în spatele vecinului. Păcală e aproape de încheiere:

„Și acum, ce te ferești?
Te știi bade care ești!"

Corul brigăzii precizează: **Bujoreanu Gheorghe**. La aflarea numelui, unii din sală răsuflă ușurați. S-au cam recunoscut și ei în spusele lui Păcală și o asemenea popularizare nu le-ar conveni.

De o atenție pe care nu și-a dorit-o, s-a bucurat și tractoristul Gheorghe Bratu, unul din membrii brigăzii S.M.T.-ului Nanov care „Are grijă de tractor / Ca și cioara de ogor". Să recunoaștem, comparația e remarcabilă.

Despre pățaniile unor colectiviști fruntași pe care sacii de cereale i-au pus în încurcătură „o să ne cadă podul pînă facem magazie!", despre dragostea înfiripată între tehniciana agronom și un colectivist, despre cîte fapte cu tîlc nu povestește brigada!

Dar activitatea culturală din Spătărei, nu se reduce numai la formațiile artistice. Cercul agrozootehnic, a cărui activitate teoretică e pe sfîrșite, a fost o bună școală pentru ca oamenii să înțeleagă rostul gospodăriei colective, importanța ei în ridicarea traiului săteanului muncitor. Mai este apoi cinematograful sătesc. De 2—3 ori în fiecare săptămînă, de aproape 8 ani, operatorul Segărceanu St. Marin e așteptat cu nerăbdare „să-i dea drumul". E tot colectivist și el. Munca de operator îi place, i-a devenit dragă. Are însă o nemulțumire care vrea să fie reținută. Oricît de rar vine la București, nu uită să vadă și un film. Vede cu așa prilejuri și jurnale cu lucruri interesante despre agricultură. La Spătărei vin însă rar jurnale agricole. De ce? nu înțelege tov. Segărceanu. Nici eu nu înțeleg.

În seara cînd am plecat din sat, un grup de femei se îndrepta spre școala de 7 ani. Aveau să ia parte la cercul de cultură generală condus de învățătoarea Floarea Mihăilescu. Se predau sfaturi pentru gospodine: „Cum să ne creștem copiii", „Cum să preparăm cutare fel de mîncare" etc. La un alt cerc, al cărui responsabil este învățătorul Grigore Călugăreanu, oamenii află despre frumusețile patriei — măreția Ceahlăului și a Cheilor Bicazului, poezia locurilor cîntate de Ovidiu...

Sînt aceste cercuri ajutor cooperativizării agriculturii? Fără îndoială că da. Luminînd conștiința oamenilor îi ajuți să înțeleagă incomparabil mai lesne că numai munca laolaltă este în stare să le înfrumusețeze viața, să le-o facă mai ușoară, mai spornică.

T. OPREA

Strădanii lăudabile

Învățătorul Florea Tomescu, lector al cercului agrotehnic din comuna Humele, raionul Costești, folosește în timpul predării lecțiilor numeroase schițe, scheme și planșe. Aceasta ușurează mult înțelegerea de către cei peste 50 de cursanți a problemelor tratate. Din inițiativa învățătorului lector, membrii întovărășirii „Steagul Roșu" din comună au plantat cîțiva pomi care vor fi nucleul unei livezi. Pe acești pomi se fac demonstrații despre felul cum trebuie făcută altoirea.

Participanții la cursuri sînt deosebit de mulțumiți de felul cum lectorul îi ajută să capete cunoștințe noi pentru a lucra mai cu spor pămîntul. Printre țăranii muncitori cei mai sîrguincioși la învățătură sînt Anton Bădescu, Stoican Iulian, Catrina M. Ilie, Minciună Ion și Gheorghe Neacșu.

FLOREA TISTULEASA
corespondent

Cadre pentru agricultură

La începutul anului școlar 1958/1959 în comuna Țăndărei, raionul Fetești, a luat ființă o școală agricolă cu durata de 3 ani. Elevilor le-au fost create condiții de învățătură și de trai dintre cele mai bune. Școala a fost luată sub patronajul gospodăriei agricole de stat din Țăndărei care, împreună cu S.M.T.-ul și gospodăria colectivă din localitate, s-a angajat să sprijine îndeaproape procesul de instruire a cursanților.

Cu deosebită dragoste și pricepere muncesc cu elevii cadrele didactice, printre care ing. Tohăneanu Aurel și Uzea Nicolae. Ajutați de comitetul de partid din comună și de către conducerea S.M.T.-ului Țăndărei, profesorii au organizat chiar în incinta stațiunii de mașini de tractoare, o sală de mecanică agricolă unde elevii vor studia principiul de funcționare al unui motor, precum și mînuirea diferitelor unelte și mașini agricole.

Sfatul popular comunal a pus la dispoziția școlii un teren arabil în suprafață de 3 ha. aflat pe malul rîului Ialomița. Aici se vor planta pe 0,50 ha. pomi fructiferi, pe 0,50 ha. viță de vie. Pe un hectar vor fi însămînțate experimental culturi cerealiere, iar pe 1 ha, ierburi perene.

Un sprijin de seamă a promis școlii și stațiunea experimentală I.C.A.R. Mărculești. Stațiunea va da școlii pomi fructiferi și semințe de mare productivitate, iar la sfîrșitul anului agricol elevii vor afla despre rezultatele obținute de stațiune în munca de cercetare.

Bine organizată și sprijinită, școala agricolă din Țăndărei, își va îndeplini cu siguranță rolul său de a trimite în sate oameni bine pregătiți, în măsură să contribuie la ridicarea necontenită a producției agricole.

ANDREI BENONE
corespondent

Prin muncă voluntară

Ca în majoritatea comunelor și satelor din regiunea Baia Mare și în comuna Căuaș din raionul Carei, țăranii muncitori participă la diferite acțiuni menite să ducă la înfrumusețarea comunei lor.

Prin muncă de folos obștesc, în care au fost antrenați cetățenii, prin comuna Căuaș va trece în curînd o linie electrică. Curentul electric va fi utilizat la iluminatul ulițelor și caselor sau la acționarea diferitelor mașini. De asemenea se vor putea amenaja în vară și arii de treier electrificate.

Participînd cu însuflețire la muncile voluntare organizate în acest scop, cetățenii au săpat gropile pentru stîlpi necesari. Deosebit de aceasta, tot voluntar, s-a transportat și pietrișul ce va fi folosit la betonarea stîlpilor.

În această acțiune au participat peste 100 de țărani muncitori, tineri, intelectuali și femei din comună, care au muncit cu multă rîvnă și entuziasm pentru a grăbi terminarea la vreme a lucrărilor. S-au evidențiat în mod deosebit deputații Vasile și Andrei Ținta, utemiștii Dumitru Horja, Gheorghe Iliș și Vasile Bretan, precum și alți cetățeni din comună.

O asemenea imagine poate fi prinsă în sute de sate de pe cuprinsul patriei. Lumina electrică devine cu fiece zi o prezență obișnuită în viața țăranilor noștri muncitori. În fotografia de față: se fac ultimele lucrări pentru electrificarea întregii comune Topraisar din regiunea Constanța.

Un exemplu DEMN DE URMAT

Am cunoscut de curînd 5 studenți din ultimul an al facultăților de agronomie din București și Iași.

Era noapte și studenții se aflau în sufrageria inginerului Săndulescu Anastase, agronomul șef al gospodăriei de stat Florești, regiunea Galați. Pe masă, aburea farfuriile cu mîncăruri.

M-am mirat că studenții nu luau masa la cantina gospodăriei, ci aici.

— Au sosit abia acum, de la o secție a gospodăriei, mi-a explicat agronomul șef — și n-ar mai fi găsit deschis la cantină. De altfel, și în serile trecute au sosit tîrziu din teren. Se poate ca tocmai eu să nu le dau o mînă de ajutor? Le-am pus la dispoziție și o cameră din locuința mea.

După ce au luat masa, am stat de vorbă cu studenții cîteva ore bune. Patras Corneliu e din Huși, altul Prelipceanu Victor din Mihăilești, regiunea București, al treilea Onea Gheorghe din Piatra Neamț, Teodor Teodorescu din Iași, iar Chim-Im-Sich din Phenian (R. P. D. Coreeană). Au venit să facă practică în gospodăria de stat timp de nouă luni. Fiecare dintre ei va rămîne o vreme prin rotație, la secțiile Petrești, Precistanu și Răstoaca, ale gospodăriei. La una, vor ajuta la lucrările din cîmp, la alta, în sectorul pomicol și la vii, la a treia în zootehnie.

Încă înainte de a pleca de la facultate, studenții și-au ales subiectele lucrărilor de sinteză pentru care vor culege materiale din gospodărie, în aceste nouă luni. De pildă, Patras Corneliu va studia metodele agrotehnice pentru obținerea de producții mari la meri; Onea Gheorghe, se va ocupa de rentabilitatea școlii de viță pe o perioadă de 10—15 ani; Prelipceanu Victor — tehnologia soiurilor de vin din recolta 1958, în gospodărie; Diaconu Constantina — eficiența economică a viticulturii și pomiculturii. L-am lăsat la urmă pe Chim-Im Sich care va studia lucrările solului în vii. De altfel acesta s-a dovedit a fi din primele zile ale sosirii în gospodărie unul dintre cei mai zeloși studenți la învățătură.

În primele seri, agronomul șef i-a invitat în camera lui de lucru și le-a expus în amănunțime, pe baza condițiilor de muncă văzute deja în teren, lucrările ce trebuie să se execute în acest an — noi construcții, plantări de vii și livezi, îngrășarea terenurilor, concentrarea furajelor la aceeași secție etc. De asemenea, el le-a explicat în ce fel se va extinde mecanizarea lucrărilor, exemplificînd posibilitatea creșterii productivității tractoarelor și mașinilor agricole, cu ajutorul rezultatelor obținute în 1958, de către brigăzile de mecanizare completă, conduse de tov. Marinescu Ștefan și Ciornuță Paraschiv.

Studenții și-au umplut caietele cu notițe. Ei luaseră parte deja la lucrări de curățit și stropit pomii, la ascuțirea aracilor etc. și se dovediseră de o hărnicie pilduitoare.

Nu e mai puțin adevărat, că tov. ing. Săndulescu, agronomul șef al gospodăriei s-a dovedit de la început un bun sfătuitor și un admirabil pedagog. El a luat obiceiul de a verifica în ce măsură studenții sînt atenți la explicațiile inginerilor și tehnicienilor în teren și își însușesc peste zi diferite cunoștințe. Acolo unde constată lipsuri, revine asupra celor văzute, arată în amănunțime cum trebuie să se lucreze pentru a se obține rezultate bune.

— De mîine, mi-a spus studentul Patras Corneliu, vom lucra cîte doi, la secții diferite. Tovarășul agronom șef și-a alcătuit la rîndu-i un astfel de program de lucru, încît în cursul unei săptămîni să poată sta de vorbă și să ne îndrume cel puțin de cîte două ori. De pe acum socot că-i putem adresa cele mai vii mulțumiri pentru ajutorul pe care ni-l dă la învățătură.

Iar eu m-am gîndit că dacă toți inginerii șefi ai unităților agricole de stat din țară ar proceda ca tov. ing. Săndulescu Anastase, e sigur că practica studenților ar da cu adevărat roadele pe care le așteaptă agricultura noastră, de la viitorii ei îndrumători.

I. ALEXANDRU

Grijă pentru copiii muncitorilor

La gospodăria de stat Roseti, regiunea București, copiii salariaților se bucură de o atentă îngrijire și educație la căminul de zi. În fotografie: educatoarea Stoicescu Irina, citind povești copiilor.

CINE PRIMEȘTE CARNET DE MUNCĂ

Mulți cititori, salariați ai unităților agricole de stat, se interesează de diverse probleme legate de eliberarea carnetului de muncă. Începînd cu acest număr vom informa periodic pe cititorii noștri asupra unora din aceste probleme.

Carnetul de muncă, introdus pe baza Decretului nr. 256/958, este un act oficial și constituie documentul unic cu care se dovedește activitatea în muncă a unui salariat, pentru stabilirea tuturor drepturilor ce decurg din aceasta, ca dreptul la pensie, la alocația de stat pentru copii, la distincții și recompense etc.

Carnetul de muncă se eliberează tuturor angajaților care lucrează în cadrul organizațiilor socialiste, precum și salariaților din sectorul particular și servicii casnice.

Menționăm, ca o problemă foarte importantă pentru G.A.S., S.M.T. etc. că și pentru muncitorii și funcționarii temporari, sezonieri, diurniști, flotanți, li se întocmește carnetul de muncă, socotindu-se însă ca vechime în muncă numai timpul efectiv lucrat, inclusiv timpul pentru care aceștia au primit ajutoare de boală.

Nu se eliberează carnete de muncă membrilor gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole.

Dacă însă aceștia devin angajați, timpul cît au fost membri ai gospodăriilor agricole colective, cooperativelor agricole de producție și întovărășirilor agricole, se trece în carnetul de muncă urmînd ca această perioadă să fie luată în considerare la calculul drepturilor în raport cu dispozițiile din diferite legi care se referă sau se vor referi în viitor la această problemă.

Nu primesc carnet de muncă nici militarii, elevii, studenții și ucenicii dacă nu sînt angajați.

Carnetul de muncă se întocmește de față cu titularul acestuia de către unitatea unde lucrează și se completează numai pe bază de acte oficiale.

Completarea carnetului de muncă a început în toată țara și ea trebuie terminată pînă la 5 iunie 1959.

Pentru acei ce se vor încadra sau reîncadra după această dată, urmează a se completa carnetul de muncă în termen de 30 de zile după încadrare.

Datele din carnetele de muncă vechi sînt valabile pentru noul carnet de muncă dacă sînt certificate de emitent.

Unitățile salariaților ce-și completează carnetele de muncă, sînt obligate să ceară în scris unităților la care au lucrat salariații înainte adeverințe scrise din care să rezulte timpul servit și munca prestată.

Unitățile de la care s-au cerut aceste adeverințe sînt obligate să le trimită în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării adresei.

Vechimea în muncă a angajatului respectiv se dovedește cu acte oficiale, iar în lipsă, dacă nu se pot obține aceste acte, vechimea se stabilește înaintea instanțelor judecătorești.

Acțiunile făcute în fața acestora, sînt scutite de orice fel de taxă.

În numerele viitoare vom arăta mai pe larg care sînt actele privind vechimea în muncă, cum se obțin aceste acte și alte probleme în legătură cu completarea carnetului de muncă.

VASILE BRĂILOIU

Informații

Marțea trecută a plecat în R. Cehoslovacă o delegație a Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru a participa la cel de al IV-lea Congres republican al cooperativelor agricole unice. Delegația este compusă din tov. Dumitru Frăsie, director general adjunct al Direcției generale a organizării sectorului cooperatist, Șerban Nedelcu, redactor șef al ziarului „Agricultura Nouă" și Marin Filip, președintele gospodăriei agricole colective „Timpuri Noi" din raionul Roșiori de Vede, regiunea București.

★

În curînd, în întreaga țară se vor deschide sute de șantiere de îmbunătățiri funciare pentru îndiguiri, desecări și irigări. Se prevede executarea unui volum total de lucrări de peste 40.000.000 mc. volum care e aproape de 6 ori mai mare decît cel efectuat în anul trecut. Astfel, vor fi ameliorate pentru agricultură terenuri în suprafață de 370.000 de hectare, din care 80.000 de hectare vor fi amenajate pentru culturi irigate.

★

Zilele acestea, unitățile cooperației de consum vor acorda premii și diplome cultivatorilor fruntași de plante medicinale. Vor fi premiate numeroase gospodării colective, întovărășiri agricole și țărani muncitori care au obținut producții mari de mac, muștar, mentă, coreandru, chimion, degețel și alte plante medicinale și aromatice.

★

În cursul săptămînii trecute a intrat în producție fabrica de superfosfați de la uzina de acid sulfuric și îngrășăminte chimice din Năvodari. Datorită intrării în producție a acestei fabrici, agricultura țării noastre va primi încă din primăvara aceasta cantități importante de îngrășăminte fosfatice. Fabrica de la Năvodari are pentru început o capacitate anuală de producție de 150.000 de tone de superfosfați.

Ce am cîștigat de pe urma contractărilor

Anul trecut am contractat să cultiv cu sfeclă de zahăr un hectar de pămînt.

— Măi Nicodime, îmi spuneau grijulii unii oameni din sat, nu faci bine. Tu știi cu cîtă migală trebuie lucrat pămîntul și ai să vezi că munca ta nu ți se plătește așa cum trebuie, ai să primești bani puțini. Eu însă nu i-am ascultat. Am gunoit pămîntul cu gunoi de grajd. Ba am presărat peste el și vreo 350 de kg. de îngrășăminte chimice. L-am lucrat ca la carte. La recoltare am obținut 24.930 de kg de sfeclă de zahăr. Am primit de la fabrică, așa cum prevedea contractul, 7.329 de lei plus 122 de kg de zahăr. Consătenilor mei mai că nu le venea să creadă. Mulți dintre ei s-au hotărît să facă la fel ca mine. Mai ales cînd au văzut că am avut foloase mari și din alte contractări pe care le-am făcut cu statul.

Astfel am contractat doi boi, i-am îngrijit așa cum se cere și i-am îngrășat cu borhot. Pentru un bou extra gras pe care l-am predat la O.R.A.C.A. în greutate de 840 de kg am primit 6.075 de lei. Pentru celălalt bou — tot extra-gras, în greutate de 910 kg — am primit 6.640 de lei. Nu mai vorbesc despre reducerea de 120 de kg ce mi s-a făcut din cota de carne. Prin livrarea celor doi boi contractați, eu am încasat deci suma totală de 12.715 lei, plus 3 kg de talpă și 7 fuse de piele. Dacă adăugăm la aceasta și cei 7.329 de lei primiți pentru sfecla de zahăr rezultă că am primit în anul trecut de pe urma contractărilor frumoasa sumă de 20.044 lei afară de zahăr, talpă, piele și reducerea din cotă. Eu m-am încredințat că producătorii au numai de cîștigat de pe urma contractărilor.

NICODIM VÎRVA
corespondent

O notă și o poștă a redacției: Tov. Vîrva începe scrisoarea care însoțește corespondența cu: „De doi ani citesc „Agricultura Nouă". În continuarea scrisorii ne cere să spunem dacă ne place ceea ce ne scrie. Am publicat corespondența sa fără „să" ștergem ceva din ceea ce ne-a scris și fără să adăgăm ceva de la noi. Considerăm că acesta este răspunsul cel mai bun pe care-l putem da la ceea ce ne cere. Sîntem foarte bucuroși să-l avem pe tov. Vîrva printre corespondenții noștri. Tov. Vîrva este astăzi președintele unei întovărășiri agricole din Teiuș, raionul Alba. Sîntem siguri că întovărășirea pe care o conduce va fi fruntașă atît în obținerea de producții mari cît și-n contractarea produselor agricole.

Pe urmele materialelor publicate

În „Agricultura Nouă" nr. 496 din 27 ianuarie 1959 a apărut un articol sub titlul: „În livezile raionului Muscel stropirile de iarnă trebuiesc urgentate".

În răspunsul trimis redacției noastre, secția agricolă a sfatului popular al raionului Muscel, ne anunță că cele sezisate de ziar sînt juste și că în acest scop s-au luat măsurile necesare. Astfel, îndată după apariția acestui articol, în toate unitățile socialiste deținătoare de pomi, precum și în comunele unde sînt livezi, s-au format echipe care au început acțiunea de curățire a pomilor de uscături, mușchi și licheni, săparea în jurul lor și efectuarea stropirilor. În felul acesta, pînă la data de 25 februarie, echipele îndrumate de specialiști au stropit un număr de 20.000 pomi contra păduchelui de San José și alte coccide, iar pînă la 15 aprilie 1959, se vor stropi un număr de 250.000 pomi.

★

În articolul „Realizările pot fi și mai mari" apărut în ziarul nostru nr. 404 din 20 ianuarie, se arată că achizitorii I.R.A.C. „Recolta" și cei ai cooperativelor sătești din raionul Oltenița, neglijează preluarea cantităților de porumb și floarea-soarelui contractate de producători cu statul.

Răspunsul trimis redacției noastre de către I.R.A.C. „Recolta" arată că cele scrise de ziar sînt juste și că achizitorii vinovați au fost sancționați și înlocuiți cu oameni dornici de a munci în acest scop.

Cenușa — îngrășămînt ieftin și eficace

Necesitatea sporirii crescînde a producției la toate plantele de cultură, impune — printre altele — folosirea pe scară largă a tuturor rezervelor de îngrășăminte existente în gospodăriile respective. Dintre acestea face parte un îngrășămînt mineral natural puțin cunoscut și utilizat, dar foarte valoros și anume cenușa.

În urma experiențelor făcute s-a constatat că cenușa conține nu numai toate macroelementele principale necesare hrănirii plantelor (potasiul, fosforul și calciul) ci și așa zisele microelemente care sînt trebuincioase plantelor în cantități mici și foarte mici. Aceste microelemente nu se găsesc în îngrășămintele chimice fabricate, trebuind să fie date separat. În tabelul de mai jos dăm cantitățile de macro și microelemente ce se găsesc în paie, coceni, frunze, lemne etc.

Pentru ca cenușa să-și păstreze calitățile unui bun îngrășămînt, este necesar ca la adunarea și păstrarea ei să se țină seama de anumite reguli. Astfel toată cenușa adunată din sobe trebuie turnată în găleți de tablă sau oale de lut și păstrată acoperită timp de 2—3 zile pentru a se răci. Pentru răcirea cenușei și stingerea cărbunilor, nu se va întrebuința în nici un caz apa care poate spăla potasiul și alte elemente nutritive trebuincioase plantelor. Cenușa adunată trebuie depozitată în magazii unde se va păstra pînă la folosirea ei ca îngrășămînt. În timpul păstrării, cenușa trebuie ferită de ploi și zăpadă. Este deci necesar ca magaziile unde se păstrează cenușa să aibă podeaua bine bătătorită, acoperișul și pereții în bună stare. Primăvara se va urmări ca apa să nu pătrundă prin podea și să nu ude cenușa. Este bine ca magaziile să aibă în jur șanțuri de scurgerea apei. Pentru a nu se încărca magaziile cu diferite corpuri străine și în scopul folosirii cenușei ca îngrășămînt nu numai pe cale manuală ci și cu mașinile, este bine ca înainte de depozitare cenușa să fie cernută printr-un ciur cu găurile de 3—5 mm.

PRODUSUL	CONȚINUTUL de MACROELEMENTE în Kg. la SUTA de Kg. de PRODUS			CONȚINUTUL DE MICROELEMENTE ÎN MILIGRAME LA UN KG DE SUBSTANȚĂ USCATĂ				
	FOSFOR	POTASIU	CALCIU	BOR	MANGAN	CUPRU	ZINC	COBALT
PAIE DE GRÎU	6,4	13,6	5,9	4	60	1.5	16	0,37
PAIE DE ORZ	6.0	12	4,5	4	37	3.8	20	0.37
PAIE DE FASOLE	7.0	15	11	8	80	5,4	20	0.58
BEȚE DE FL.-SOARELUI	2.5	36	18,5	72,0	47	3.4	25,0	-
VREJI DE CARTOFI	7.5	16	8,5	13	3,5	16.5	3.0	0,015
COCENI DE PORUMB	6.0	13	5.0	-	123	4.0	-	0,010
LEMNE DE FAG	7.1	13.8	36,3	-	-	-	-	-
LEMNE DE BRAD	2.4	3,2	25,3	-	-	-	-	-

În țara noastră există în prezent cantități însemnate de cenușă nefolosită. După datele existente numai în mediul rural se pot aduna peste 1.200.000 tone de cenușă. Fiecare cap de familie dintr-o gospodărie colectivă sau întovărășire agricolă, bunăoară, poate strînge pe an cca. 300-400 kg cenușă prin arderea lemnelor, cocenilor, bețelor de floarea-soarelui, buruienilor și altor resturi vegetale.

Practica fruntașilor în producție și cercetările făcute au arătat că fiecare sută de kilograme de cenușă folosită la timp și cu chibzuială poate spori producția la ha cu 100 kg boabe de cereale, cu 4—500 kg fîn, cu 4—500 kg cartofi sau legume. În experiențele executate de secția de agrotehnică specială din I.C.A.R. s-a obținut pe solurile nisipoase ușoare, cu 100 kg cenușă dată la ha, un spor de 700 kg cartofi, iar pe solurile grele argiloase de la baza experimentală Moara Domnească, circa 200 kg cartofi la ha.

Pentru ca cenușa să poată fi folosită în măsură cît mai mare ca îngrășămînt, ea trebuie adunată și păstrată în mod corespunzător. În acest scop este necesar să se ducă o susținută muncă de lămurire în rîndul țăranilor muncitori, îndeosebi în unitățile agricole cooperatiste, pentru a se strînge cantități cît mai mari de cenușă.

Ar fi de asemenea foarte potrivit dacă organele agricole și de stat raionale ar găsi o modalitate prin care toate instituțiile și întreprinderile ce folosesc drept combustibil lemnele să păstreze cenușa și să o predea gospodăriilor colective din localitate. La rîndul lor, gospodăriile colective, potrivit unei înțelegeri stabilite cu aceste instituții, să transporte în mod regulat toată cenușa care trebuie folosită numai ca îngrășămînt.

★

În primăvara aceasta țăranii muncitori pot aduna cantități însemnate de cenușă care trebuie însă utilizată imediat ca îngrășămînt. Cenușa se folosește primăvara în cantitățile următoare: 200—300 kg la ha pe semănăturile de grîu, secară și orz de toamnă; 600—800 kg la cartofi, sfeclă de zahăr și porumb, împrăștiindu-se uniform, înainte de grăpat, cultivat sau discuit pe întreaga suprafață a arăturii. Cenușa se poate da o dată cu mranița la cuib, cîte 5—10 g la cartofi, pătlăgele roșii, ardei, vinete, varză. La fiecare tufă de viță de vie se recomandă să se aplice cîte 25—50 g, iar la pomii fructiferi cîte 100 g la fiecare. Pentru ca gospodăriile colective să se convingă de efectul pe care-l are folosirea cenușei ca îngrășămînt, este recomandabil ca în anul în curs să se îngrașe suprafețe mici de 1—5 ha, alături de suprafețele neîngrășate.

Ing. V. COMARNESCU
și ing. N. FLORIAN

Rectificare

În nr. 509 din 13 martie al ziarului nostru, în articolul „Cîteva recomandări privind agrotehnica sfeclei de zahăr irigate", din vina autorului s-a strecurat o greșeală. Astfel, la urmarea din pagina a IV-a, pe coloana a II-a, rîndul 17 de jos în sus, se va citi în loc de 15,7 la sută, 17,5 la sută.

SE POATE MAI MULT

— Dorința noastră, a colectiviștilor, spunea zilele trecute tov. Barbu Meltiade, președintele gospodăriei colective „Tudor Vladimirescu" din raionul Vidra, regiunea București, este să ridicăm cît mai mult valoarea zilei-muncă.

Intr-adevăr, membrii gospodăriei colective din Vidra se străduiesc să dezvolte tot mai mult averea obștească, să obțină venituri tot mai mari. De aceea, ei au prevăzut ca în acest an să dezvolte și mai mult sectorul zootehnic al gospodăriei. Prin cumpărarea a încă o sută de oi și prin îngrășarea de cîți mai mulți porci de la cele 22 scroafe fătătoare, vor reuși ca venitul bănesc al gospodăriei să crească cu mai mult față de cel din anul trecut. Este drept că ei au posibilități să dezvolte ramurile aducătoare de mari venituri, în primul rînd creșterea animalelor și păsărilor. Grajdul de animale ce a fost construit anul trecut, poate adăposti nu numai 14 vaci cu lapte cît au în prezent, ci un număr de peste 30 de vaci. La fel poate fi mărită suprafața cultivată cu plante furajere. De la 25 ha. cu lucernă, gospodăria poate ajunge chiar în acest an la suprafața de 30 de ha. De asemenea, mai poate însămînța cel puțin 5 ha. cu porumb pentru siloz și 3 ha. cu sfeclă furajeră. Totodată, introducînd pășunatul rațional, gospodăria va asigura animalelor hrană suficientă toată vara pe islazul închiriat de la sfatul popular al comunei și de la ocolul silvic.

Dacă avem în vedere că în dezvoltarea multilaterală, în obținerea de producții cît mai mari, în creșterea averii obștești a gospodăriei, se află izvorul unor însemnate venituri pentru colectiviști, trebuie să arătăm că membrii consiliului de conducere al gospodăriei colective din Vidra au tot interesul să dea o atenție deosebită creșterii păsărilor, pentru care au condiții dintre cele mai bune. 70 de găini, cît are gospodăria în prezent (pe care le poate avea un singur colectivist în gospodăria lui personală) nu înseamnă de loc o crescătorie de păsări.

Unii dintre membrii consiliului de conducere susțin însă că păsările sînt ființe plăpînde și mor. Dar s-au întrebat ei de ce mor? A existat în gospodărie o preocupare ca păsările să fie bine îngrijite și hrănite? A avut gospodăria un îngrijitor priceput pentru ca ferma de păsări să dea rezultatele dorite? Răspunsul este unul singur: nu!

Ce părere aveți?

Și, totuși, colectiviștii din comuna Vidra pot avea o mare fermă de păsări. La numai 20 metri de gospodărie trece rîul Sabar, pe malul căruia s-ar putea amenaja foarte bine, de pildă, o crescătorie de rațe și gîște. Dar „grijulii" unii colectiviști susțin că apa fiind curgătoare, ar duce odată cu ea rațele și gîștele.

Bine, dar amenajarea unui adăpost pe malul apei și împrejmuirea cu plasă de sîrmă a unei porțiuni din acest rîu, unde păsările să stea în timpul zilei, nu este posibil? Noi credem că da, și că este în folosul colectiviștilor din Vidra să treacă la fapte și în această privință.

Mai multe animale, mai multe păsări — iată o sursă sigură de frumoase venituri pentru gospodărie, pentru fiecare colectivist harnic.

ION GHEORGHIU

Rezultate bune încă din primele zile

Sînt abia cîteva săptămîni de cînd întreaga comună Birda, raionul Gătaia, regiunea Timișoara, a fost în întregime colectivizată. Sute de familii de țărani săraci și mijlocași, romîni și germani, au intrat în gospodăria agricolă colectivă „Unirea" din satul nostru, cu scopul de a-și făuri o viață mai fericită și un trai mai îmbelșugat.

Nici nu se desprimăvărase bine, cînd colectiviștii noștri au și început munca cîmpului. Pînă la 1 martie au efectuat canalizarea și desfundarea șanțurilor pe întreaga suprafață inundabilă a gospodăriei. S-a cărat cantitatea de 562 tone bălegar pe suprafața de 11,50 ha și pe terenul grădinii de legume.

Pînă în prezent au fost deja însămînțate 15 ha cu ovăz, 5 ha cu orzoaică și s-a început însămînțarea sfeclei de zahăr și florii-soarelui. S-au evidențiat în aceste munci brigada I-a condusă de Hermann Iacob și brigada a II-a condusă de Ițu Aurel.

De asemenea, s-a terminat amenajarea terenului pentru grădina colectivei și s-au produs răsadurile necesare, în paturi calde; în grădină a fost plantat usturoiul pe suprafața de 0.50 ha.

Paralel cu aceste munci, colectiviștii, au pregătit și răsadurile pentru plantarea tutunului.

Toate aceste munci au fost efectuate în bune condiții datorită măsurilor luate din vreme de conducerea gospodăriei.

IȚU ILIE
corespondent

Colectiviștii din comuna Poiana, regiunea Craiova, au reușit în ultimii ani să dezvolte mult sectorul zootehnic, între care și turma de oi. Iată-l în fotografie pe ciobanul fruntaș Constantin Dan, care are în îngrijire 640 de oi.

Foto: AGERPRES

Colectiviștii din Turnișor au mărit grădina de legume

Legumicultura este o ramură aducătoare de mari venituri a gospodăriei colective „Zorile" din Turnișor-Sibiu.

In 1958 colectiviștii de aici au cultivat cu legume și zarzavaturi 17 hectare. Deși timpul n-a prea fost favorabil, totuși prin hărnicia și priceperea lor, ei au reușit să obțină producții mari de legume și zarzavaturi și ca atare un venit bănesc de 388.420 lei, ceea ce înseamnă 22.848 lei la ha.

Studiind Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R., privitoare la măsurile pentru o tot mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu legume și fructe, colectiviștii din Turnișor au hotărît ca în acest an să mărească suprafața de grădină la 30 hectare și totodată să depună eforturi sporite pentru a obține cantități cît mai mari de legume. De aceea, o parte din terenul destinat pentru legumicultură a fost arat adînc în toamnă și îngrășat cu gunoi de grajd. 15 hectare au fost deselenite „în luncă" dintr-o pășune, teren foarte bun pentru grădinărie, mai ales că în apropiere se află un iaz pentru irigare.

Pentru producerea răsadurilor necesare plantărilor în grădină, brigada legumicolă a amenajat din vreme 800 m.p. paturi calde. O altă parte din răsaduri sînt produse în serele gospodăriei.

O mare atenție se acordă obținerii de trufandale. In acest scop gospodăria a construit 3 sere. Cea construită în 1958 are 424 m.p., o alta construită cu vreo trei ani în urmă are o suprafață de 180 m.p., iar a treia seră are 160 m.p. In sere se produc culturi de roșii, ridichi de lună, salată, ceapă, gulii, conopidă etc. Primele producții de legume din sere din acest an au și luat drumul orașului Sibiu.

Brigada legumicolă aplică metoda culturilor duble și chiar a culturilor triple. In anul trecut, de pildă, s-au cultivat pe 3 hectare cartofi timpurii care au fost recoltați și valorificați în lunile iunie—iulie, aducînd un venit de 42.094 lei. In urma cartofilor timpurii s-a plantat varză de toamnă care a dat o producție de 20.000 kg la hectar. In acest an vor fi cultivate 5 hectare cu cartofi timpurii, apoi varză de toamnă. Tuberculii de sămînță au fost puși deja la iarovizat.

Colectiviștii din Turnișor-Sibiu sînt hotărîți ca în acest an prin valorificarea legumelor și zarzavaturilor să obțină un venit bănesc de peste 700.000 lei.

ION BRAGHES
corespondent

Pe calea agriculturii socialiste

Convingîndu-se de avantajele muncii în comun un număr de 105 familii de țărani muncitori cu o suprafață de aproape 200 de hectare teren arabil din comuna Slobozia, au format zilele trecute o nouă întovărășire agricolă căreia i-au dat numele de „6 Martie 1959". Printre primii care s-au înscris cu toată suprafața sînt țăranii muncitori Pascu Aurică, Nicolae Pencea, Drume Anghel și alții.

De la 71 la 171 de tone

Gospodăriile colective din raionul Turnu Măgurele vor vinde statului față de anul trecut, cantități sporite de produse agricole. O creștere însemnată se înregistrează la contractarea florii-soarelui, fapt ce demonstrează puternicul ecou pe care l-a avut Plenara C.C. al P.M.R. din 26-28 noiembrie 1958 în rîndul colectiviștilor. Binecunoscuta gospodărie colectivă „Răscoala din 1907" din Slobozia Mîndra, va livra statului anul acesta 171.300 de kg de floarea-soarelui, cu peste 100.000 de kg mai mult față de anul trecut. Gospodăria colectivă din Uda — va livra 30.000 de kg. Anul trecut a livrat de 4 ori mai puțin.

IOSIF BARB
corespondent

La gospodăria de stat Ștefănești, regiunea Pitești, lucrările în răsadnițe se desfășoară din plin. Iată în fotografie pe muncitoarele Dănescu Maria, Percilă Ioana, Ciucă Gherghina și Păuna Gherghina la recoltatul ridichilor.

Bază trainică recoltei de struguri și fructe

(Urmare din pag. 1)

măsuri pentru păstrarea apei în sol. In acest scop, de îndată ce pămîntul din livadă se zbicește, trebuie lucrat cu grapa sau cultivatorul. Dacă n-a fost arat din toamnă, pămîntul din livadă se va ara după zvîntare la 12-15 cm. adîncime și se va mărunți imediat prin grăpat. Fîșiile de pămînt care vor rămîne nearate de-a lungul rîndurilor de pomi, se vor lucra cu cazmaua.

Pentru a preveni efectele rele ale secetei, pomicultorii trebuie să ude pomii dînd la un udat 100—300 litri apă pentru un pom, ținînd seama de vîrsta și mărimea lui. Este și mai bine dacă în acest scop se irigă livezile, folosindu-se apa din pîrîiașele ce șerpuiesc în multe bazine pomicole.

Pentru a ajuta și mai mult creșterea lăstarilor, dezvoltarea fructelor și formarea mugurilor de rod, în apa cu care se udă pomii se adaugă urină de grajd (o parte urină la 4-5 părți de apă). Rezultate foarte bune se obțin în cazul cînd irigația este combinată cu folosirea îngrășămintelor.

INTREBARE: După cum se știe, o sarcină permanentă trasată oamenilor muncii din agricultură este refacerea și dezvoltarea patrimoniului viti-pomicol. Ce acțiuni trebuie urmărite în această direcție, acum în primăvară?

RASPUNS: Una din sarcinile principale ce revin celor ce muncesc în direcția refacerii și dezvoltării patrimoniului viticol este dezvoltarea cît mai rapidă a bazei de producere a materialului săditor. In primăvara aceasta se va continua executarea plantațiilor de portaltoi pînă la 1.500 ha și începe acțiunea de extindere a lor pînă la 6.000 ha. Amplasarea plantațiilor noi și alegerea sortimentului de soiuri sînt sarcini de mare răspundere pentru specialiștii viticoli. Pe lîngă aceasta, este necesar să se acorde atenție acum în primăvară și extinderii școlilor de viță mai ales în gospodăriile agricole colective.

Dirijarea soiurilor ce se vor planta în această primăvară pe centre și podgorii corespunzător planurilor de raionare (fie că este vorba de înființarea de noi plantații, fie că este vorba de completări de goluri) constituie de asemenea o măsură de mare însemnătate de care depinde viitorul viticulturii noastre. In legătură cu aceasta semnalăm obiceiul rău de a se trimite unor gospodării colective soiuri neraionate, care nu ajută la specializarea și dirijarea producției către vinuri standard; în unele cazuri se plantează soiuri de mică producție, care dăunează direct venitului gospodăriei respective. Specialiștii viticoli sînt datori să vegheze ca aceste greșeli să nu se mai repete în primăvara aceasta.

Inființarea de noi plantații constituie una din cele mai importante măsuri privitoare la dezvoltarea pomiculturii. In această acțiune trebuie mers pe linia înființării de plantații mari, cu caracter socialist, în care se va schimba raportul între specii și soiuri, iar majoritatea lucrărilor se vor executa cu mijloacele cele mai perfecționate.

Una din acțiunile de sezon este plantarea pomilor. Indată ce se dezgheață și se zbicește pămîntul, pomicultorii trebuie să înceapă, fără întîrziere, plantatul în gropile făcute din toamnă. Mai întîi se plantează pomii care pornesc mai devreme în vegetație ca: migdalul, caisul, piersicul, prunul, cireșul și vișinul; după ei se continuă cu mărul, părul, gutuiul și nucul.

Pentru a se preveni unele greșeli săvîrșite în trecut, la înființarea livezilor este necesar să se țină seama de următoarele: Plantările trebuie executate nu așa cum se mai obișnuiește încă în multe bazine pomicole „dispersat", adică cîțiva pomi în mai multe comune sau la mai mulți gospodari dintr-o comună. E bine ca organele locale ale puterii de stat să concentreze toată cantitatea disponibilă de material săditor într-o singură comună sau într-un singur bazin pomicol, ceea ce va permite o mai bună organizare a lucrărilor și realizarea unor plantații în masiv. Avînd în vedere avantajele multiple ale plantațiilor în masiv, trebuie pus un accent deosebit în primăvara aceasta pe plantarea pomilor roditori în întovărășiri agricole și gospodării colective.

In scopul prevenirii eroziunii solului și mecanizării principalelor lucrări, pe terenurile în pantă pomii se vor planta numai pe curbele de nivel. Plantarea trebuie făcută numai în teren desfundat sau cel puțin în gropi de dimensiuni normale făcute din toamnă. Este necesar de asemenea să nu se planteze pomi de slabă calitate întrucît aceștia cresc anevoios, intră tîrziu pe rod și dau recolte foarte mici.

Primăvara din cauza vînturilor puternice, pămîntul se usucă foarte repede; de aceea este necesar ca pomii plantați să fie udați la rădăcini, iar pămîntul menținut afînat și mulcit spre a se reține apa în sol. Neglijarea udatului și mulcitului duce la uscarea unui număr mare de pomi mai ales în primăverile secetoase.

F. NICULAE

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Locul cel mai potrivit

Un factor hotărîtor în realizarea prețului de cost scăzut în agricultură îl constituie problema îngrijirilor și reparațiilor. Se știe că repararea utilajului se face în brigăzi permanente S.M.T., secții teritoriale G.A.S., ateliere proprii S.M.T.-G.A.S. și Centre Mecanice. Pentru a se înlătura importanta deficiență a imobilizării tractoarelor din producție, este necesar a se stabili ce anume trebuie să execute fiecare atelier în parte.

ANCHETA noastră

De aceea sînt de părere că atelierul brigăzilor permanente S.M.T. și cel al secțiilor teritoriale G.A.S., trebuie să aibă o suprafață minimă de 40 m.p. necesară locului reparației și a compartimentelor de lucru: sudură, fierărie, banc de lucru, spălarea pieselor etc. Spațiul de lucru trebuie să asigure intrarea în revizie sau îngrijire a 2 tractoare. Aici trebuie să se execute în mod curent, îngrijirile periodice I_1, I_2, I_3 și I_4, (îngrijirile zilnice se pot executa la locul de muncă). Tot aici se poate executa remedierea defecțiunilor accidentale de tractor (care nu impune schimbarea blocului motor sau a punții din spate), revizuirea și reparația curentă a șasiurilor și revizuirea și executarea îngrijirilor I_2, la toate mașinile agricole.

Bineînțeles că în cazul operațiunilor mai grele este necesară intervenția atelierelor mobile.

In ce privește posibilitățile de lucru din atelierele proprii S.M.T. și G.A.S. acestea se subdivid în două părți distincte și anume: Cu spațiul tehnologic și condiții satisfăcătoare și cu spațiul tehnologic și condiții de lucru nesatisfăcătoare.

In atelierele proprii S.M.T. și G.A.S. din primul caz, se pot executa: reparații de tractoare: capitale, generale și îngrijiri tehnice nr. 4 (reparația curentă), inclusiv reparații generale și capitale pentru mașinile agricole, grupuri de irigat și anexe de exploatare, în proporție de 100 la sută. Bineînțeles că aceste ateliere trebuie dotate cu utilajul corespunzător, iar în cazul unităților noastre este necesar a se mai dota cu: compresoare, pistoale pneumatice pentru nituit, mașini de rectificat supape, șepinguri, ciocane mecanice de 75 kg, rigle de control, agregate de sudură, banc de încercat aparatura electrică, bancuri de rodaj hidraulice etc.

In atelierele S.M.T. și G.A.S. din cel de-al doilea caz se pot executa operațiuni mai reduse. Astfel, în cazul regiunii Constanța, 30 la sută din unitățile agricole socialiste nu pot executa reparații capitale. Ele pot însă să execute alte reparații, cerînd în plus din centrele mecanice, chiulase și ambielaje de motor.

In centre mecanice se pot repara 25 la sută din necesarul total de reparații capitale a fiecărei regiuni (în trim. I și IV al anului) inclusiv reparația ansamblelor și subansamblelor de tractor (în proporție de 40 la sută din numărul planificat anual).

Din cele expuse mai sus, se poate trage concluzia că printr-o îngrijire corespunzătoare a tractoarelor și printr-o organizare mai bună a reparațiilor, există posibilități mari de reducere a prețului de cost. In această acțiune este necesar a fi angrenat însă și Ministerul Industriei Grele, în sensul că uzinele furnizoare să livreze Bazelor de aprovizionare D.G.A.D. din M.A.S. piese de schimb de calitate superioară.

CORCIOVEI ALEXANDRU
mecanic principal reparații din Serviciul regional S.M.T. Constanța

CARNE DE PORC MULTĂ ȘI IEFTINĂ

Intre 13 și 14 martie a.c., a avut loc la gospodăria agricolă de stat Căzănești, din regiunea București, un schimb de experiență pe tema îngrășării economice a porcilor. Au participat cu acest prilej zootehniști și medici veterinari de la trusturile regionale Gostat București, Pitești și Ploești, precum și cadre din conducerea acestor trusturi.

Referatele prezentate au dezbătut unele probleme practice legate de o mai bună organizare a muncii în creșterea și îngrășarea porcilor, în vederea sporirii producției de carne și realizării acesteia la un preț de cost cît mai scăzut.

In cele ce urmează vom înfățișa două metode economice de îngrășare a porcilor dezbătute la acest schimb de experiență.

★

Gospodăria agricolă de stat Căzănești este o unitate relativ tînără în care ramura de producție principală este creșterea animalelor și îndeosebi a porcilor. Cu toate că gospodăria a fost preluată cu multe racile de la I.C.I.A. totuși în timp de numai 1 an muncitorii și tehnicienii de aci au reușit, printr-o bună organizare a muncii să scoată unitatea, altădată deficitară, cu un beneficiu de 500.000 lei, obținut numai din creșterea porcilor.

Din discuția purtată cu tov. ing. Constantin Luca, directorul gospodăriei Căzănești, a reieșit că succesul obținut se datorește, printre altele și folosirii unor metode noi în hrănirea și îngrijirea porcilor.

— Pe lîngă lotizarea porcilor puși la îngrășat, ținerea evidenței zootehnice și altele — mi-a spus tov. Constantin Luca — o măsură care a frămîntat colectivul de tehnicieni și muncitori al gospodăriei a fost găsirea unei metode care să ducă la scăderea cheltuielilor de furajere în creșterea porcilor. Ținînd seama că gospodăria nu-și poate asigura din lipsă de teren decît o parte din necesarul de furaje pentru sectorul porcin, se impunea așa dar să găsim un nutreț mai ieftin care să nu încarce cheltuielile de furajare.

FOLOSIREA CARNII DE CAL IN INGRAȘAREA PORCILOR — O METODA NOUA

Este știut faptul că odată cu transformarea socialistă a agriculturii are loc și înzestrarea corespunzătoare a unităților agricole de stat cu mașini agricole felurite și perfecționate.

O mare parte din volumul lucrărilor agricole este făcut deci acum de mașini și numai o mică parte se execută cu animalele de muncă. Astfel se face că, un număr de cai ai unităților agricole socialist-cooperatiste, dintre cei care nu sînt buni pentru muncile agricole, sînt acum disponibili, și se vînd la un preț derizoriu.Ințelegînd acest fenomen, conducerea gospodăriei de stat Căzănești s-a orientat spre procurarea din diferite tîrguri a cailor inapți pentru muncile agricole pe care îi folosește în hrana porcilor. Din luna martie a anului trecut, gospo-

Pe marginea schimbului de experiență de la G. A. S. Căzănești

dăria de stat Căzănești a procurat peste 1.800 cai din tîrgurile Slobozia Veche, Urziceni și altele. Baza alimentației porcilor o constituie în prezent, porumbul și supa de cal. Folosite în furajarea porcilor și îndeosebi a celor rahitici preluați de la alte gospodării de stat, supa și carnea de cal au dat bune rezultate. Pe lîngă mărirea apetitului, prin această metodă s-a obținut un spor mai mare în creștere și o reducere a consumului de furaje necesare pentru 1 kg spor de carne. Anul trecut, de pildă, la un efectiv mediu de 6.730 porci la categoria de pînă la 50 kg, sporul zilnic realizat a fost de 261 grame, consumîndu-se pentru 1 kg spor 6,1 unități nutritive. De asemenea, la categoria de peste 50 kg, la un efectiv mediu de 5.733 capete s-a realizat în 1958 un spor zilnic de 450 grame, consumîndu-se 6,7 unități nutritive pentru 1 kg spor. In lunile de vară s-a înregistrat la ambele loturi o reducere simțitoare a consumului de unități nutritive pentru 1 kg spor față de restul perioadei de îngrășare.

INGRAȘAREA ECONOMICA A PORCILOR CU REZIDUUR DE LA CANTINA

O altă metodă practică care a s[illegible]nit un viu interes la acest schimb de experiență a fost și folosirea de către gospodăriile agricole de stat din jurul marilor orașe a reziduurilor de la cantine și restaurante în îngrășarea porcilor. Pentru a ne da seama de importanța economică a acestei metode este suficient să amintim că numai prin utilizarea reziduurilor de la cantine și restaurantele din Capitală se poate obține zilnic un spor de 500 tone carne de porc. Totodată se face o economie de furaje concentrate ceea ce influențează în mod direct reducerea prețului de cost al cărnii de porc.

Pentru a informa cititorii noștri despre avantajele practice ale acestor metode economice, vom reveni în numerele următoare cu alte articole privitoare la îngrășarea economică a porcilor.

B. TRAIAN

Vizitînd gospodăriile agricole colective

POPAS LA ROMA

Roma este o comună din raionul Botoșani cu oameni harnici și primitori. Are astăzi case noi, un cămin cultural cu aparat de proiecție, o creșă, o casă de naștere, două școli elementare, o cooperativă și magazine de desfacere. Oamenii din Roma se mîndresc cu gospodăria agricolă colectivă milionară, care poartă numele neînfricatului luptător comunist, Ilie Pintilie. Cînd la îndemnul partidului, au pornit pe drumul gospodăriei, au fost puțini la număr: 36 de familii cu 86 ha. pămînt, cîteva pluguri, cîteva seceri, coase, greble și sape mîncate de rugină. Atît au avut colectiviștii la început.

In primii ani, lucrurile mergeau prost. Unii colectiviști nu veneau regulat la lucru, munca era dezorganizată. Au venit apoi ani secetoși, iar chiaburii spuneau rînjind: „O să muriți de foame pentru că ați intrat în colectivă". Dar n-a murit nimeni de foame. Comuniștii și ceilalți colectiviști din Roma au învățat repede cum să conducă o mare gospodărie socialistă, ce metode agrotehnice să aplice, cum să organizeze munca etc. Gospodăria colectivă din Roma a primit apoi credite din partea statului pentru a ridica cîteva construcții și pentru a procura animale de producție. S.M.T.-ul a început să dea un sprijin efectiv, executînd an de an un tot mai mare volum de lucrări mecanizate.

Se părea că treburile începuseră să meargă bine. Dar, nu. In conducerea gospodăriei se strecurase un oarecare Ion Nistor toată ziua cu capul plin de băutură și cu gînd de jaf la avutul obștesc. Mai mult: un altul, Filiuță „confunda" magazia gospodăriei cu cea personală, iar socotitorul Alexe Chivu stabilea zilele-muncă după prietenie. Asta a durat pînă a venit la conducerea gospodăriei un consiliu format din cei mai buni colectiviști, în frunte cu tov. Mihai Bîrliga — „cel mai tare președinte" — cum se fălesc cu el toți colectiviștii din Roma.

... Bîrliga Mihai e într-adevăr omul acțiunii, care știe ce vrea. In anii care s-au scurs, colectiviștii din Roma au creat și dezvoltat fermele de animale: vaci, porci, oi, de la care în anul 1958 au realizat un venit de peste 300.000 lei; au construit grajduri moderne, saivane, maternități pentru scroafe. Pentru obținerea de venituri cît mai mari, gospodăria a amenajat un iaz de pește, au fost extinse suprafețele cultivate cu plante tehnice, cu vii și livezi; a înființat ateliere de rotărie și fierărie; a cumpărat trei autocamioane, a construit remize și o cramă modernă.

Planul de producție prevede în acest an sporirea efectivului de animale astfel încît gospodăria să aibă 70 de vaci cu lapte, 155 porcine din care 50 scroafe și 600 oi. Totodată va fi dezvoltată și stupina, care va avea [illegible]0 de stupi. De la fiecare vacă furajată se prevede obținerea unei producții de peste 1.500 litri lapte. In total, sectorul zootehnic va aduce în acest an un venit de aproape 550.000 lei — bani ce vor rezulta din livrarea către stat pe bază de contracte a circa 30.000 kg. carne și a unei importante cantități de pește, lapte, brînză și lînă. In planul de producție al gospodăriei pe acest an, la loc de frunte figurează extinderea suprafețelor cu plante tehnice, sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, mărirea iazului de pește, sporirea producției la culturile cerealiere. Se prevede astfel ca de pe cele 110 ha. ce vor fi cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, să se obțină o producție de 25.000 kg. și respectiv 1.600 kg. la ha. La grîu și la porumb se va obține 2.000 kg. și respectiv 3.000 kg. la ha.

Anul acesta, gospodăria va avea un venit de aproape 2 milioane lei, ceea ce înseamnă că la 100 ha. teren agricol vor reveni circa 200.000 lei. Acest lucru va permite mărirea cotei pentru fondul de bază, care în 1959 va fi de 1.500.000 lei. Valoarea unei zile-muncă va depăși 30 lei din care cel puțin 10 lei în bani.

ȘI DESPRE ALTE CIFRE

In anul ce a trecut, la împărțirea veniturilor, colectiviștii au primit la fiecare zi-muncă cîte 8,6 kg. cereale, cantități importante de cartofi, lînă, brînză, zahăr, vin, zarzavaturi, plus 9 lei. Familia colectivistului Andriș P. Ion a primit 4.800 kg. cereale, 380 kg. cartofi, 67 kg. zahăr, 28 kg. brînză, plus 5.004 lei. Venituri asemănătoare au obținut în 1958 toți colectiviștii harnici din Roma.

Răsfoind planul de dezvoltare al gospodăriei în următorii cîțiva ani, am aflat că în mai puțin de doi ani, ea va avea 1.100 taurine din care 460 de vaci cu lapte, peste 3.000 oi — în majoritatea karakulizate; suprafața arabilă a gospodăriei va fi extinsă prin punerea în valoare a peste 100 ha. teren slab productiv sau nefolosit. In 1960, colectiviștii din Roma și-au propus să aibă 15 ha. cu vie, 20 ha. cu livezi, iar suprafața iazului de pește va fi extinsă considerabil. Producțiile medii la hectar, în 1960, vor fi după cum urmează: circa 35.000 kg. sfeclă de zahăr, 2.100 kg. floarea-soarelui, 3.800 kg. porumb etc.

Din vînzarea către stat pe bază de contracte a sute de mii de kilograme de cereale, sfeclă de zahăr, lapte, brînză, lînă, zarzavaturi, fructe și struguri, colectiviștii din Roma vor obține în 1960 un venit evaluat la circa 3 milioane lei. Fondul de bază va atinge cifra de 2 milioane lei, iar valoarea unei zile-muncă va fi de peste 60 lei.

Cînd am văzut această ultimă cifră, mi-au venit în minte cuvintele tov. Bîrliga Mihai, președintele gospodăriei, care spunea că nu se lasă pînă cînd colectiviștii nu vor primi pentru o zi-muncă 100 lei.

Frumos gînd și ușor de împlinit cu colectiviști harnici ca cei din Roma Botoșanilor.

AURELIAN DRANGA

Din agricultura R. Cehoslovace

Cooperativa agricolă unică din Kacice

La 19 martie a început la Praga cel de al IV-lea Congres național al cooperatorilor agricoli cehoslovaci. Cu acest prilej ei vor discuta despre succesele dobîndite în ultimii doi ani în întărirea economico-organizatorică a cooperativelor agricole unice, despre succesele dezvoltării sectorului cooperatist și ale agriculturii.

La sfîrșitul anului 1958 existau în Republica Cehoslovacă 12.140 de cooperative agricole unice, care posedau o suprafață de 4,3 milioane hectare teren agricol și 3,2 milioane hectare teren arabil. Numai în anul 1958 au luat ființă 1.050 noi cooperative agricole unice cu 195.000 de membri.

Greutatea specifică a întregului sector socialist în ceea ce privește suprafața totală agricolă a țării era în anul 1958 de 77 la sută.

Kacice nu se deosebește cu nimic de alte sute de sate asemănătoare din Cehoslovacia. Fiind așezat în apropierea orașului Kladno, o bună parte din locuitorii săi sînt mineri sau metalurgiști. Clima este aspră, iar pămîntul nu prea roditor. Pentru a obține o recoltă mijlocie, înainte țăranul trebuia să nu-și cruțe osteneala și îngrășămintele, iar cînd în august plugarul din Kacice se ducea cu sacii de grîu la tîrg, să-și vîndă cît mai repede recolta, deși știa că prețurile erau cît se poate de scăzute, se întreba plin de îngrijorare: Oare voi reuși să vînd grîul să-mi pot plăti datoriile și munca mea de un an întreg? Avea însă grijă samsarul de grîne să-l jefuiască fără milă.

A venit însă și ziua eliberării mult așteptate. Era în mai 1945 și în grădinile din Kacice liliacul înflorit răspîndea parfumul său îmbătător. Țara, strivită și secătuită de cei șase ani de ocupație nazistă, se trezea la o viață nouă. Pentru prima oară în istoria sa poporul învăța să se conducă el însuși. In anul 1945, în numeroase sate țăranii au început să constituie din proprie inițiativă diferite tipuri de cooperative agricole, care aveau însă scopuri limitate de într-ajutorare și se deosebeau esențial de actualele cooperative agricole unice.

Cooperatoarea Vera Grecilova în noua sa locuință.

Infiintarea cooperativei agricole din Kacice a fost precedată de discuții foarte aprinse. Aproape în fiecare seară avea loc cîte o adunare. Bohumil Bures, care pe atunci era secretar al Comitetului Național, spunea țăranilor arătînd avantajele pe care le aduce cooperativa:

„Viitorul va arăta că din toate punctele de vedere noi am avut dreptate. Eu sînt sigur că munca în comun ne va aduce cîștiguri și recolte mai mari decît obțineți acum, fiecare, pe bucățica voastră de pămînt".

Cooperativa agricolă din Kacice a pornit la drum cu 12 familii care aduseseră 84 de hectare pămînt, 13 vaci și 5 scroafe. Primul examen al tinerei cooperative a fost recolta din vara lui 1950. Cu toate că semănaseră grîu după grîu, recolta la hectar depășea în medie cu 500—700 kg. pe cea din anii trecuți. Aceasta a fost prima izbîndă. Acum și-au prezentat cereri de intrare printre alții și Frantisek Beznoska priceput în creșterea viței și mijlocașul Poubs mecanic iscusit îndrăgostit de mașini și Jaroslav Pavlis specialist în creșterea cailor, care ani de zile muncise ca argat pe la bogătași și Vera Krobova — nevastă de miner, dornică să se ocupe de creșterea vacilor. Bohumil Horejsek a fost numit contabil, iar bătrîna Krymova, ani de zile slujnică, a devenit acum șefă de echipă la zootehnie. Lună de lună, proprietatea cooperativei sporea. In scurt timp grajdurile nu mai fură încăpătoare. De aceea, cooperatorii s-au decis să construiască altele mai spațioase și mai moderne. Șeptelul de animale era îngrijit acum de oamenii cei mai pricepuți. Vacile începuseră să dea mai mult lapte. Numărul viteilor îngrășați a crescut și odată cu aceasta și veniturile cooperativei și ale cooperatorilor.

Intr-o adunare generală se hotărî să se adopte pentru cei de la ferme retribuirea după cantitatea și calitatea muncii fiecărui cooperator, după contribuția la realizarea planului.

Acest sistem de retribuție a făcut să se primească noi cereri de intrare în cooperativă. Către sfîrșitul anului 1951 cooperativa totaliza 46 de familii și 340 hectare, în iunie 1952 avea 75 de familii și 419 hectare.

Un eveniment în viața cooperatorilor s-a petrecut în vara anului 1952. Țăranii muncitori din satul Stockov — Hon'ce se alăturaseră cooperativei aducînd suprafața de 450 ha. Acest exemplu l-au urmat și cei din sătucul Srby. Către sfîrșitul anului 1953 cooperativa din Kacice număra 150 familii și avea o suprafață de aproximativ 1.000 ha. In unanimitate Bohumil Bures a fost reales președintele cooperativei agricole unice „Viață Nouă".

Incetul cu încetul cooperatorii au căpătat experiență în diverse domenii: legumicultură, creșterea păsărilor, vițelor. Altădată ei lucrau din zori pînă la apusul soarelui, adeseori și mai tîrziu. In cooperativă, cu excepția perioadei recoltării, durata lucrului nu depășește opt ore. Astfel, cooperatorii au suficient timp pentru a se distra, recrea, învăța. Ei au acum posibilitatea de a merge la teatru la Kladno.

Proprietatea cooperativei creștea. In apropierea rîului din marginea comunei a fost construită o mare seră. Cooperativa „Viața Nouă" devenea astfel un exemplu pentru numeroase alte cooperative.

In iarna anului 1954 președintele cooperativei Bohumil Bures a făcut o călătorie în Uniunea Sovietică vizitînd o seamă de colhozuri. La reîntoarcere el a propus cooperatorilor să înceapă construirea unei mari ferme, cu instalațiile cele mai moderne. Ea se compune din două grajduri pentru 320 de vaci, silozuri pentru 180 vagoane, în podul grajdurilor vor putea fi depozitate 1.800 tone furaje. De asemenea, gropi de siloz cu o capacitate de 8.000 tone pentru borhot de sfeclă. Va mai fi construită o maternitate pentru 32 de vaci, 80 barăci pentru creșterea viteilor în aer liber. Ferma va dispune de asemenea, de alte construcții moderne ca: crescătorii de porci, maternități pentru scroafe, puiernițe, o fermă avicolă pentru rațe lîngă un eleșteu special amenajat etc. Ferma se va întinde pe o suprafață de 26 de hectare. Transportul gunoiului, hrănirea animalelor și alte munci grele vor fi făcute mecanizat. Construcția va costa 8.000.000 coroane. Veniturile pe care ea le va aduce cooperatorilor vor fi însă imense.

La adunarea generală a cooperatorilor din ianuarie 1956, Bohumil Bures a spus: „Cînd am pornit la drum, în 1950, nu aveam în cooperativa noastră decît 13 vaci, 5 scroafe și cîteva grajduri vechi. Acum avem 310 vaci, aproape 1.000 de porci, 24.000 de păsări. Cu toate condițiile nefavorabile am obținut producții mari. Cînd vom termina construcția fermei noastre moderne vom avea 1.300 capete bovine, peste 1.600 de porci, de 4 ori mai multe păsări. Cînd am pornit la drum eram săraci. Astăzi sîntem bogați. Bogăția noastră are la bază munca în comun, în cooperativă. De aceea, succesele pe care le-am obținut sînt meritate".

Și iată că a venit momentul împărțirii veniturilor. Contabilul cheamă pe fiecare cooperator pentru a-i înmîna sumele ce i se cuvin.

Ana Poubova a primit 26.000 coroane plus 3.300 kg. grîu, 1.100 kg. sfeclă și 2.200 kg. cartofi. Sume importante au primit pentru munca lor toți cooperatorii. In caz de boală sau maternitate cooperatorii primesc alocații speciale. Pentru fiecare copil cooperatorii primesc o indemnizație de 70 coroane pe lună. După naștere f'ecare mamă primește 500 de coroane. Bătrînii care nu mai pot lucra, primesc pe lîngă pensia obișnuită, 150 coroane lunar și o anumită cantitate de produse. Fiecare cooperator are dreptul la un concediu plătit de 12 zile pe an. Cooperativa asigură, de asemenea, membrilor ei, îngrijire medicală și spitalicească în mod gratuit. Dacă un cooperator dobîndește recolte superioare în producție, el primește în afara drepturilor sale obișnuite, o primă corespunzătoare sau un bilet de odihnă gratuit.

In satul Kacice astăzi, cooperatorii și-au construit zeci de case noi, și-au cumpărat motociclete, televizoare, răcitoare, aparate de radio, mobilă nouă. In toate acestea nu este nimic excepțional. Cooperatorii se bucură astfel de roadele muncii lor, de viața nouă pe care le-a deschis-o cooperativa agricolă de producție.

CRONICA EXTERNĂ

Un nou succes al Partidului Comunist Francez

In Franța a avut loc duminica trecută cel de-al doilea tur de scrutin pentru alegerile municipale. Și de această dată, ca și la primul scrutin, candidații Partidului Comunist Francez au obținut însemnate succese. Ei au înregistrat mai multe voturi decît la alegerile municipale din 1953, fapt care demonstrează creșterea prestigiului și influenței Partidului Comunist Francez.

Succesul obținut de comuniști este cu atît mai grăitor cu cît a fost dobîndit în condiții extrem de grele. In Franța se aplică, după cum se știe, sistemul de vot majoritar, potrivit căruia partidul sau alianța de partide care cîștigă majoritatea voturilor obține toate mandatele în consiliul municipal. Acest sistem este conceput special împotriva forțelor de stînga.

Pentru a împiedica alegerea candidaților comuniști, partidele și grupările reacționare au trecut la încheierea de alianțe, la care și-au adus contribuția și conducătorii de dreapta ai Partidului Socialist. Cu toate coalițiile pe care le-au încheiat însă, partidele reacționare au fost înfrînte în mai multe localități și aceasta datorită unității de acțiune a forțelor de stînga.

In numeroase locuri au fost prezentate liste comune ale candidaților comuniști, socialiști și alte partide de stînga, liste care au fost foarte bine primite de alegători. Zeci de mii de socialiști și alți republicani au votat pentru comuniști sau pentru listele susținute de aceștia, ceea ce constituie un fapt nou în viața politică franceză din ultimii ani. Și acest lucru e cu atît mai important cu cît el s-a petrecut în ciuda politicii de dezbinare a forțelor muncitorești și republicane, politică practicată de conducătorii partidului socialist, în frunte cu Guy Mollet.

Manifestările menite să întărească unitatea forțelor democrate constituie, așa cum sublinia tovarășul Jacques Duclos, secretarul P.C. Francez, într-un comentariu cu privire la votul de duminică, „semnele premergătoare ale unei mișcări care va cuprinde întreaga țară și pentru dezvoltarea căreia partidul nostru va lupta, spre a bara drumul reacțiunii, spre a face să triumfe o politică de pace, de apărare a libertăților, de progres social".

U. R. S. S. acordă Irakului un credit de 550 milioane ruble

Vizita delegației guvernamentale a Republicii Irak în Uniunea Sovietică s-a încheiat cu rezultate rodnice. A fost semnat acordul cu privire la colaborarea economică și tehnică între Uniunea Sovietică și Republica Irak, acord care prevede o largă dezvoltare a relațiilor economice dintre cele două țări pe baza respectării reciproce a suveranității, egalității în drepturi și neamestecului reciproc în treburile interne.

Incheind cu Irakul acordul amintit, Uniunea Sovietică, credincioasă politicii sale de a sprijini în mod dezinteresat popoarele care luptă pentru o viață mai bună și pentru apărarea independenței lor, întinde curajosului popor irakian o mînă prietenească de ajutor. Potrivit acordului, U.R.S.S. va livra Republicii Irak un ajutor tehnic în construirea unei serii de întreprinderi ale industriei grele, constructoare de mașini, chimice, alimentare și ușoare. Specialiștii sovietici vor efectua lucrări în domeniul lărgirii rețelei de irigație, lucrări de prospecțiuni geologice și vor executa proiecte pentru construirea unor șosele. Uniunea Sovietică va acorda sprijin în pregătirea de specialiști irakieni.

Pentru realizarea acordului încheiat, guvernul sovietic a acordat Republicii Irak un credit în sumă de 550 milioane ruble cu o dobîndă de 2,5 la sută anual. Creditul va fi compensat de către guvernul Republicii Irak în 12 rate anuale, după trecerea unui an de la terminarea livrării de către Uniunea Sovietică a utilajelor complete.

Acordul încheiat zilele trecute constituie o nouă expresie a sentimentelor de sinceră prietenie pe care marele popor sovietic le nutrește față de poporul Republicii Irak, ca și față de toate popoarele țărilor arabe, de toate popoarele care luptă pentru pace și progres social.

Cooperativele de producție — viitorul satului polonez

In cadrul celui de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez care-și desfășoară lucrările la Varșovia, în ședința din seara zilei de 14 martie, tovarășul E. Ochab a prezentat raportul „Cu privire la politica partidului la sate".

Raportul face o cuprinzătoare analiză a politicii partidului în domeniul agriculturii, politică îndreptată spre creșterea sistematică a producției agricole și a producției animaliere, spre îmbunătățirea indicilor economici în agricultură, transformarea socialistă consecventă și treptată a satului, precum și spre întărirea alianței dintre muncitori și țărani.

In raport se apreciază că rezultatele muncii gospodăriilor cooperatiste, al căror număr a fost în decembrie 1958 de 1.716, au fost bune. Puterea populară va acorda un ajutor sistematic dezvoltării acestor cooperative. „Politica partidului nostru — a spus tovarășul E. Ochab în raportul său — urmărește construirea socialismului la orașe și sate. Noi, comuniștii, sîntem convinși că cooperativele de producție sînt viitorul satului polonez. Vom rezolva fără îndoială, a spus în continuare raportorul, sarcinile grele ale ridicării producției agricole la nivelul prevăzut de planul pe 1959—1965 și sarcinile și mai grele ale construirii satului socialist-cooperatist, pentru că ne călăuzim după învățătura lui Marx și Lenin, pentru că folosim experiența partidelor comuniste frățești, pentru că am dat o ripostă hotărîtă revizioniștilor și dogmaticilor".

Realizări remarcabile în satele R. P. Bulgaria

Transformarea socialistă a agriculturii a creat în R. P. Bulgaria condiții dintre cele mai prielnice pentru continua înflorire a satelor. In prezent două treimi din numărul satelor se amenajează total sau parțial după planuri amănunțite. In aproximativ 50 la sută din sate au fost instalate conducte de apă. Pretutindeni se construiește rețeaua de drumuri, străzi și piețe sătești, se amenajează în multe locuri parcuri și grădini.

Despre viața nouă și luminoasă pe care o trăiește țărănimea din R. P. Bulgaria vorbește și faptul că 75 la sută din gospodăriile țărănești sînt electrificate, peste 73 la sută radioficate și aproximativ 90 la sută din populația sătească are posibilitatea să vizioneze cele mai noi filme. In anii puterii populare se construiesc în ritm rapid locuințe, clădiri pentru școli, case de lectură etc. Numărul de locuințe construite în acești ani la sate este egal cu numărul de locuințe construite în 70 de ani în Bulgaria capitalistă.

SPORT

Au început finalele Spartachiadei de iarnă

După aproape 4 luni de întreceri viu disputate, concursurile sportive din cadrul celei de a 4-a ediții a Spartachiadei de iarnă se apropie de sfîrșit. Și în acest an, această populară competiție sportivă s-a bucurat de un deosebit interes în rîndurile maselor de oameni ai muncii de la orașe și sate. In general, trebuie să subliniem că și la concursurile sportive din cadrul acestei ediții a Spartachiadei de iarnă, au participat un număr foarte mare de tineri de la sate, care s-au evidențiat prin frumoasele rezultate obținute la diferite discipline. De pildă, la etapa raională de la Roșiori, spectatorii prezenți în sălile de concurs au putut remarca pe tinerii Dumitru Folescu (comuna Peretu), Marin Bărbuceanu (G.A.S. Dobrotești) și Maria Nicolae (Peretu), care s-au calificat în semifinale la concursurile de tenis de masă; pe Gh. Vlaicu (comuna Zîmbreasca) semifinalist la concursul de șah, ca și pe tînărul țăran muncitor Leon Constantin, care a cîștigat titlul de campion pe raion la trîntă, categoria 76 kg.

De un deosebit interes s-au bucurat și întrecerile la trîntă, la etapa raională de la Olteni, regiunea București, unde titlurile de campioni au revenit următorilor concurenți: Paul Străulescu (comuna Vîrtoape), Ionel Badea (Gălăteni), Ion Bulumac (Brătășani). Aci au participat la etapa raională aproape 200 concurenți. De asemenea, concursurile sportive organizate de asociația sportivă de la G.A.S. din comuna Pietroiu, raionul Fetești, s-au bucurat de o frumoasă participare. Astfel, la concursul de șah au participat 230 concurenți, la trîntă 180 concurenți, iar la haltere 120 concurenți. Menționăm că aci halterele au fost făcute cu mijloacele proprii. de membrii asociației sportive.

In prezent, concursurile sportive din cadrul celei de a 4-a ediții a Spartachiadei de iarnă, au intrat în faza finală.

La Poiana Stalin s-au desfășurat zilele trecute finalele concursurilor de schi, la care au participat circa 150 tineri, adică campionii pe regiuni. Și aci, trebuie să remarcăm că o serie de concurenți din mediul sătesc au obținut rezultate mai bune chiar decît concurenții de la orașe. Astfel, tînărul Bujor Olteanu, regiunea Stalin, care a cîștigat proba de fond la juniori, a parcurs distanța de 5 Km în 25,17 minute, în timp ce cîștigătorul concursului la oraș, din aceeași regiune, a parcurs aceeași distanță în 26,07 minute. Sau tînăra Doina Boboc, care s-a clasat pe primul loc la proba de fond senioare, a parcurs distanța de 5 Km în 33,33 minute, în timp ce cîștigătoarea întrecerilor la oraș a parcurs aceeași distanță în 35,05 minute. Menționăm că întrecerile finale de schi s-au disputat separat pentru concurenții din mediul sătesc și separat pentru cei de la orașe.

La sfîrșitul acestei săptămîni, se vor desfășura la Slănicul Moldovei finalele de șah, iar la Ploești, finalele concursurilor de tenis de masă, urmînd apoi ca săptămîna viitoare, între 27—29 martie să aibă loc la Galați finala la trîntă și la Pitești finala la haltere.

M. LERESCU

Demonstrațiile antiimperialiste din Bolivia și Columbia

Mai mulți cititori ai ziarului nostru ne-au rugat să scrim mai pe larg despre evenimentele care au avut loc în ultimul timp în Bolivia și Columbia și despre situația economică.

Nu de mult, în Bolivia și Columbia au avut loc puternice demonstrații. În numeroase localități din aceste două țări din America de sud, populația a ieșit în stradă, manifestînd împotriva politicii imperialiste dusă de Statele Unite; populația a manifestat pentru un trai mai bun, pentru libertate și independență națională. Au avut loc sîngeroase ciocniri între demonstranți și trupele trimise să restabilească ordinea. Misiunile diplomatice ale S.U.A. au fost bombardate cu pietre de către demonstranți, fiind puse sub protecția trupelor. Ca urmare, personalul ambasadei americane din Columbia și reprezentanții trusturilor americane au fost evacuați din această țară.

După cum se arată în telegramele transmise de agențiile de presă din Occident, cauza acestor izbucniri antiimperialiste ar fi: în Bolivia — apariția într-o revistă americană a unui articol calomnios prin care se propunea dezmembrarea Boliviei, iar în Columbia — nemulțumirea provocată de majorarea tarifelor la transporturi. In parte aceasta este adevărat. Dar flacăra mîniei populare mocnește de mult timp în aceste două țări și are cauze mult mai adînci.

Istoria și soarta Boliviei și a Columbiei sînt asemănătoare. Amîndouă sînt țări foarte întinse — Bolivia are o suprafață de 1.069.094 km. pătrați și o populație de aproape 4 milioane locuitori, iar Columbia — 1.739.200 km. pătrați și o populație de 12 milioane locuitori; amîndouă au bogății imense ale solului și subsolului; acum aproape o jumătate de mileniu amîndouă au fost trecute prin foc și sabie de conchistadorii spanioli, iar cîteva secole mai tîrziu au încăput în ghiarele celui mai sîngeros și mai rapace cuceritor — imperialismul american. In prezent imensa majoritate a bogățiilor acestor țări aparțin trusturilor americane: bogățiile subsolului aparțin trusturilor „Socony Vacuum Oil", „Shell" și „Standard Oil", iar pămînturile cele mai bune trustului „United Fruit Company" denumit „monstrul verde". Datorită acestui lucru, situația economică a celor două țări este foarte proastă, iar agricultura extrem de înapoiată.

In Columbia de exemplu, 91% din populație nu posedă nici un petec de pămînt. Aici feudalismul mai dăinuie în forma sa clasică, cu

„șerbi" care nu se pot muta de pe moșii fără încuviințarea moșierilor. Dacă proprietarul de pămînt vinde sau dă în arendă pămîntul unui alt moșier, țăranii trec, o dată cu pămîntul, la noul moșier. Domeniile trustului american „United Fruit Company" sînt înconjurate cu sîrmă ghimpată, în interiorul cărora se aplică legi speciale ale trustului, care dispune de poliție și închisori proprii.

In aceste condiții grele își duc viața țăranii columbieni. Ei sînt condamnați mizeriei, bolilor și foametei. Dar ei nu s-au împăcat cu soarta pe care le-au hărăzit-o trusturile americane și lacheii lor. Țărănimea columbiană s-a ridicat de nenumărate ori la luptă pentru pămînt și o viață omenească. In provinciile din nord — Tolima și Cauca — se desfășoară de mai bine de zece ani o largă mișcare de partizani. Partizanii sînt țărani sătui de viața de rob, care vor să cucerească dreptul la o viață omenească. Împotriva acestora, lacheul monopolurilor americane — Pinilla a dezlănțuit cele mai crunte represiuni. Numărul celor morți în lupte se ridică la aproape 300.000. Lupta partizanilor împotriva regimului corupt al lui Pinilla a contribuit la doborîrea acestuia în mai 1958. Dar guvernul format după aceea, în care au intrat reprezentanții burgheziei legate de monopolurile străine, n-a luat măsurile cuvenite pentru ridicarea nivelului de trai al populației. Ca urmare a crizei și haosului din economie, în ultimul timp s-a produs o creștere bruscă a prețurilor. Aceasta a fost scînteia care a făcut să izbucnească mînia populară.

Tot atît de jalnică este situația agriculturii și în Bolivia. Din imensa suprafață a țării marea majoritate a pămînturilor aparține aceluiași „monstru verde" și moșierilor feudali. Ei însă nu sînt interesați să lucreze decît o mică parte din terenuri — abia 2 la sută din suprafața țării este cultivată — deoarece a-

tenția lor este îndreptată mai mult spre exploatarea bogățiilor subsolului (cositor, petrol) care au mai multă căutare pe piața externă. Astfel se explică de ce o țară cu un teritoriu atît de întins și cu pămînturi fertile, are o agricultură foarte înapoiată, care nu produce nici 50% din alimentele necesare hrănirii unei populații de 4 milioane locuitori, cînd de fapt ar putea hrăni o populație cu mult mai mare. Țara aceasta, atît de bogată, a ajuns una din cele mai sărace din lume. Populația ei crește foarte încet, deoarece foametea bîntuie în mod permanent. Bolile, condițiile de muncă insuportabile, foametea seceră anual zeci de mii de vieți. Chiar și statisticile oficiale nu pot ascunde faptul că la fiecare trei copii — unul moare de foame.

Stăpînii pămîntului, ajutați de lacheii lor, au recrutat cu forța zeci și zeci de mii de țărani, trimițîndu-i să lucreze în condiții neomenești în mine. Durata medie a vieții unui miner este de abia 26 ani. Pentru o muncă istovitoare, acești oameni primesc de 27 de ori mai puțin decît primește un miner în S.U.A., adică nici atît cît să nu crape de foame.

In ultimii zece ani, în rîndurile țărănimii, aduse la desnădejde, au izbucnit numeroase revolte. In regiunea Cochabamba, populația care trăiește într-o mizerie cruntă, lipsită de pămînt și de mijloace de existență, s-a ridicat la luptă împotriva asupritorilor, dînd foc conacelor moșierești și cerînd elaborarea legii reformei agrare. Cînd pe străzile orașului Potosi, sindicatul minerilor tuberculoși a organizat o demonstrație de protest, cerînd o viață mai bună, împotriva lor s-a tras cu mitralierele: pe străzi au rămas cadavrele a 1.200 de muncitori. Această baie de sînge a indignat întregul popor bolivian, a cărui luptă pentru libertate și independență s-a intensificat.

Inspăimîntate de amploarea luptei maselor populare, monopolurile imperialiste, care se tem să nu piardă profiturile grase pe care le obțin din exploatarea bogățiilor și a poporului bolivian, au „elaborat" astfel de teze cum este aceea a revistei „Time" de a împărți teritoriul Boliviei între vecinii ei. Dar după cum s-a văzut, aceste așa-zise teze au stîrnit indignarea poporului bolivian. Suferințele și chinurile îndurate decenii și secole de-a rîndul au umplut paharul mîniei, care acum s-a revărsat.

Manifestațiile și demonstrațiile de protest care au loc în Bolivia și Columbia arată că și popoarele acestor țări sînt ferm hotărîte să-și cucerească dreptul la o viață mai bună și să obțină cu adevărat libertatea și independența patriei lor.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".